

பூவரசு

(54)

Poovarasu

<http://www.thamizham.net>
FREE E-BOOKS (TAMIL) 912/09
Quintessential Books

இனிய தமிழ் ஏடு
இரு நின்கள் ஒன்று

கார்த்தீகை-மார்கழி 1998.

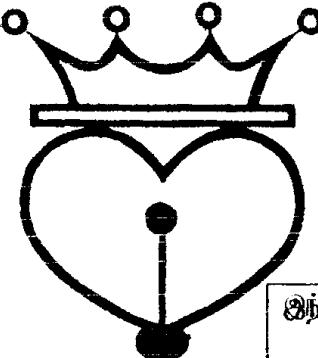

உ.த.ப.இ. அனைத்துலகத்
தலைவர் பேராசிரியர்,
முனைவர் வீரப்பனார், 1998
ஆணி-ஆட்சமாதங்களில் பர்மா
நாடு சென்று, திரும்பினார்.
18.07.98 அன்று பர்மா,
யாங்கூன், தமிழ் இந்துசபைச்
கூட்டத்தில் திரு. வீரப்பனார்
கலந்துகொண்டார். கோயில்
கூட்டத்தில் குறள்ளுதி கூட்டு
வழிபாடு செய்யுங்கள் எனக்
கேட்டுக்கொண்ட அவர்,
எப்படி அருட்பாவை
இசையுடன் ஒதுவது என
ஐந்துநிமிடத்தில் பாடி பாடச்
செய்தார்.
(சிலகாட்சிகள் புகைப்படங்களில்)

இதற்குமுன் தென்னாப்பிரிக்காவில் மூன்றுமாதம், உலகத்
தமிழர் புனர்வாழ்வுக் கழக நிதி அமைப்புக் குழுவுடன் நாடு
முழுதும் சுற்றினார். இவர் 22 ஆண்டில், உலக வலமாக 40
நாடுகள் கண்டு, தமிழாய்வு செய்கிறார். உலகத் தமிழர் நூல்
எழுதுகிறார். 3ம் பாகம் அடுத்த ஆண்டு வெளிவரும்.

தமிழ் இலக்கியக் கழகம்,
Tamil Literary Society, 110 Jalan Bangau, Kaw -17,
Berkeley Garden, 41150 Kelang, Malaysia.

உலகம் நம் தீவிரம்
என்னமெல்லாம் நம் எச்சந்தம்

இனிய தமிழ் ஏடு
இட தின்கள் ஒன்று

இடுப்பு 54
கால்தினா - மெக்டி 98
Nov.-Dec.1998

Poovarasu
Tamilische Kultur Magazin

Herausgeber:
**Poovarasu Kultur und Literatur
Organisation.**

முத்துப்பி:
**Poovarasu,
Sinniah Maheswaran,
Otto Brenner Allee-56,
28325 Bremen,
Germany.**

அந்த மஹாஸ் இதழின்.
வஜயா ஸங்கீர்த்தாவு
நாக்ஷானா ஜோர்ஜ்
கோர்யா சௌர்த்தாங்கம்
ஏஷன்
இலாகாவு, ர. குவிக்கோவீஸ்வராவ்
விஷாங்காந்துராஜா
காசுகூரியா
நான்பாதி
கோந்தாபு ர. வாசன்
கோயா நில்காஷ்
மண்தாஷ்
நாராசா இகந்தாஷம்.
ஆசாவ் புருக்கோல்
பூங்கா
வல்லக்காங்கமல்
ஸுங் வீணாவின் நில்கா

..... புதை.....

நீங்கள் புவரச் சூரியன் என்கிறீர்கள்!

வணக்கம்!

நலமே விளைக!

புவரச் ஏடுகள் வந்தன.

கல்லூரி அருணாசலம் அறையிரிசூந்தார்.

ஏடுகள் சிறப்பாக வளர்ச்சிப்பற்று வகுவதாகவே உணர்கிறேன்.

நல்ல நல்ல செய்தி குழ்ணை வளந்துவன் மிரிசின்றன.

வாழ்க வளமுடன் புவரச்.

அன்புடன்

போச்சியார் இராமவீரப்பன்
(மலேசியா)

வணக்கம்.

நீங்கள் அன்புடன் அறையிரவைத்த புவரச் இதழ்கள் கிடைக்கப் பெற்றேன். மிக மகிழ்ச்சி. தொடர்ந்த புவரச் இதழ்களை அறையிரி உதவியதற்காக என் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

பும்பியர் வாழ்வின் பல்வேறு நெருக்கடிகளுக்குள்ளும் எடுப்பு அலுவல்களைக் கூட புவரச் இதழை நடாக்கி வகுவது ஒரு பெரிய சாதனமையோதும்.

உங்கள் இலக்கிய நூல்களையும், எழுதுவேண்டும், இதழுத்த வேண்டும் எனும் உங்கள் அத உந்துதலையும் அது நன்கு வெளியிருத்துகிறது. உங்கள் எழுதுக்களை பிரசுரியதுவன் எழுதும் உந்தாக்கமையை இதை நிறுவியார்களையும், இளம் தனிகளையும் நீங்கள் அக்கப்படுத்தி, அவர்களது எழுத்து முன்னேற்றத்தக்கு தலையீர்ந்து வகுவதும் போற்றப்படவேண்டிய செயலையோதும்.

புவரச் ஒவது அறைப்புமலர் நல்ல தரமான விழயங்களைக் கொண்டிருக்கிறது.

சமகாலக்கவிதையும் மறுக்குல விடுதலையும் விசேஷமாகக் குறிப்பி தக்குற்றது. குற்றங்களின் அந்திலாரம் இனிமையான மனத்தினையும் சிறப்பிடும்.

நீங்கள் குறநாவல்நாவல் எழுதியிருப்பதை அறிந்து மகிழ்ச்சிறேன். உங்கள் எழுத்து முயற்சிகள் நல்ல வரவேற்றபெற்று உரிய பாராட்டுதல்களை அனுந்து ஒளிவிச்சுடும். வாழ்க்குறைன்.

அன்புடன்.
வல்லிக்கண்ணன்.
(சென்னை-தமிழ்நாடு)

வணக்கம்!

புவரச் இதழை அன்றைக்காலங்களில்தான் அறிமுகம் செய்திகொண்டேன்.

இதுகாலவரை இவ்விதம் என்கரம் கிட்டவில்லையே என்ற ஏக்கும் இப்போது எனக்கு.

தரமான ஒரு இலக்கிய சுஞ்சிகையாகப் புவரச் செழித்து நிற்கிறது. எட்டாவது அரைஞ்சையும் கூந்து ஒன்பதுவது அறையிடில் ஏற்றந்த ஸெக்டும் புவரச், இன்றை பல்லாண்டு காலம் செழித்து வளர்ந்து தமிழ்ப்பணி ஆற்றலைண்டும் என்பது எனது அலை.

தமிழகத்தில் இலக்கியமுலைவர் என்ற புதூரியற்ற வல்லிக்கண்ணன் போன்ற தலைசிறந்த பண்பாளிகள் இலக்கியகர்த்தாக்கள் மற்றும் தமிழக சுஞ்சிகையாளர்களின் பாராட்டையும் பெற்றுவிட்ட புவரசில் குறைகாண முடியவில்லை. வளர்ந்த எழுத்தாளர்களுக்கு மட்டுமல்ல வளர்க்கும் எழுத்தாளர்களுக்கும் இடந்தந்து அவர்களுடைய ஜோக்கங்களுக்கும் இலக்கிய உலகில் இடம்பெற்றுத் தூப் பாருப்பும் புவரசின் பணி போன்றுதற்கியது.

பிரபல எழுத்தாளர்கள் பலர் புலம்பியர்ந்த மண்ணில் கூறும் தமிழருமாய் ஒதங்கியிட்ட நிலையில் அவர்களுள் ஒருவராய்த் தூமும் அத்திடாமல் புலம்பியர்நாட்டில் ஏற்பட்கூடிய எத்தனையோ கவ்டங்களுக்குமத்தியிலும் புவரசை உதவாக்கி தமிழ்க்காய்க்கு அசிரிசேர்த்தாள் இந்தயைகேட்ட அவர்களை எப்படிப் பாராட்டுவதென்றே தெரியவில்லை.

நீங்கள் வீதுமியைடுயே படைப்பாளர்களும் வாசகன்களுக்கிய நாறும் என்றும் உங்கள் பக்கத்துணையைப் பீருந்து புவரச் மேலும் மேலும் சிறப்புடன் பணியாற்ற உதவுணரை பிரவோமதனையும் கொடுக்குங்கள்!

பாராட்ட வேண்டவைகளைப் பாராட்டுயே அதைவேண்டும் என்ற அழுவத்தோடு இக்கண எழுதுகிறேன்-எனது வாழ்க்கைகளை ஏற்பிர்கள் என்ற நம்பிக்கையோடு!

அன்புடன்
ரீமுநாளந்தள்
(ஜோவை)

தமிழ்வணக்கம்!

தங்களின் புவரச் அடுவணி ७४-८२ம் இதழ் இலக்கிய முனிவர் வல்லிக்கண்ணன் அவர்கள் தந்துதவினார். படத்தேன்-சிறுகளைகளும், சிறுவர் பகுதியும் மிகவும் சிறப்பாக இருந்தன.

கல்லூரி முனை முனியாண்டி
(அழியுப் பஸ்மிவட்டி பேசுகிறை.)
சென்னை

வணக்கம்.

எங்கள் பூரச இனியதமிழ்ரூபு எட்டாவது ஆண்டை
நிறைவு செய்வதின்மகிழ்ச்சி.

ஆண்டுதோறும் கலை இலக்கிய மாஸை தொடுத்து
படைப்பாளர்களையும் வாசக்களையும் மட்டுமல்ல, வளர்ந்த
வளரும் கலைஞர்களையும் பரிசீலித்தும் பாராட்டும் பூரச
வதும் புத்தாண்டில் (1999) விழாவை நடத்தாது
ஒத்திவைத்துவான்து என அறிந்தேன். மனதில் சர்வ வேதனை
ஏற்பட்டாலும் இந்த இனைவெளியும் அவசியமானது என்றே

தோன்றுகின்றது. பூரசின் வளர்ச்சிகுறித்தும்
அது மேற்கொண்டு வரும் கலை இலக்கியப் பணிகள் குறித்தும்
கலை இலக்கிய ஆர்வவர்கள் அக்கறைகளாள்ள இது ஒரு
சந்தர்ப்பமாகும். கூட ஏழாண்டுகளும்
நடைபெற்ற விழாக்களின் பகலையான நினைவுகள் பூரசின்
வராக்களிடையே என்றும் நினைத்திருக்கும் என்பதையும்
மறியப்பற்றின்லை.

பூரச கலை இலக்கியப்பேரவையாக
வரிவகைந்தாள் பூரச, தனது கலை இலக்கியப் பணியை
இற்காக்காத்திராட்டு படைப்பாளர்களும் வாசகர்களும்
ஒத்துழைப்பார்கள் என்பதே எனது நம்பிக்கையாகும்.

அன்பு வாசகன்
க.விக்கி
(பிரேரணையாளி)

நன்றியுடன்...

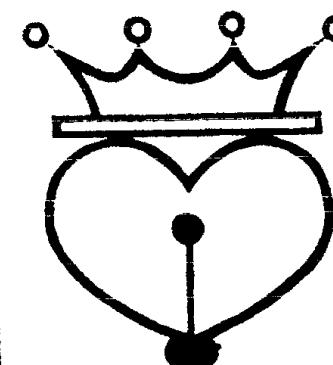
இங்கள் கநுத்தக்களை
மகிழ்வுடன் வரவேற்கிறோம்.
மனம் திறந்து மடல்வரையும்
இங்கள் அன்பு மனங்களுக்கு
எது தீய பூர்வமான நன்றிகள்!
இற்காக்கந்தான் பூரச தன் பணியைத்திராட்டு
இங்கள் அன்பும் அந்தாவும் என்றும் வேண்டும்.

அன்பு உன்
இந்துமகைஷ்.
(பூரச கலை இலக்கியப் பேரவை சார்பாக)

அடுத்து இதழ்

பூரச எட்டாவது ஆண்டு நிறைவே!

அதிகப்பக்கங்களில்
பல்சுவை அங்கங்களில்
1999 கைத்ததின்கட்டுவு
மலர்க்காது!

உவிய முதிர் கட.

முடியும் இருபதாம் நூற்றாண்டும் முடிவறாத தமிழ் இலக்கிய முயற்சிகளும்.

— வல்லிக்கண்ணன்
(தமிழ்நாடு)

2000 ஆவது ஆண்டு பிறக்கும் நாள் நெருங்கிக்கொண்டிருக்கிறது. 1900 எண் வரிசையில் கணக்கிப்பட்ட வருடங்களின் முடிவுக்கு இன்னும் அதிக காலம் இல்லை. இது வெறும் எண்கள் பற்றிய கணக்கு இல்லை. தோண்டிவளர்ந்து, தேய்ந்த ஒரு கால கட்டத்திய அளவு ஆகும். ஒரு நூற்றாண்டு முடிகிறது. புதியதோர் நூற்றாண்டு பிறக்கிறது. முடிவை நெருங்கிக்கொண்டிருக்கும் இருபதாம் நூற்றாண்டு. உலக நாடுகளுக்கும், மனித இனத்துக்கும், எவ்வளவோ நன்மைகளையும் தீமைகளையும், வௌங்களையும் நஷ்டங்களையும், இன்பங்களையும் துங்பங்களையும், ஏதிப்பாற்புக்களையும் ஏமாற்றங்களையும், சோதனைகளையும் வேதனைகளையும், ஆக்கங்களையும் அழிவுகளையும், சேந்துள்ள காலப்புதுரியாகும். அறிவியல், வாழ்வியல், பொருளாதாரம், சமூக இயல், அரசியல், கலை கலாச்சாரம் பேண்ற பல துறைகளிலும் பெரும் வளர்ச்சியும் அதேசமயம் கிடைவும் கீழமியும் ஏற்பட வகைசெய்திருக்கிறது. ஆராய்ச்சிகள், கண்டு பிடிப்புக்கள், பரிசோதனைகள்க்கும் உலகத்தையும் மனித இனத்தையும் நாகரிக வளர்ச்சிப்பதையில் முன்நடத்திச் சென்றிருக்கின்றது. அதேசமயம் உண்மையிலேயிரு தன்னை நோக்கு, சாதி-மத - இனக்கண்ணோடு செயல்கள், குறுகிய மன இயல்புகள் மூலம் அநாகரிக - பூர்வ காட்டுமிராண்டித்தனமான போக்குகளிலேயே உழல் வைத்திருக்கிறது. கிளைஏற்றி எல்லாம் நித்தனையாளர்களும், அறிவு ஜீவிகளும், கல்வியாளர்களும், சமூக இயலாளர்களும், வரவாற்று ஆய்வாளர்களும், பிறநும் பேசியும் எழுதியும் கணக்கிலுள்ளனர். பத்திரிகைகள் அவற்றில் பலவற்றைப் பிரசரிக்கும், இப்பலே சிலபந்திரிகைகள் அந்தவிதமானகட்டுரைகளை வெளியிடுக்கொண்டிருக்கின்றன. பத்திரிகைகள், எழுத்து முயற்சிகள், இலக்கிய முயற்சிகள், கலைத் திறுக்கை, நாவல் கட்டுரை, நாடகம் ஆகியவற்றுக்கு இந்த நூற்றாண்டு எவ்வாறு உதவியிருக்கிறது? இவற்றை அளவிடும் முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டால் நல்லது.

.....பிழைக.....

எடுய காலப் பகுதியில் அவ்வளவிலே இப்படி கணக்கி ப்ரடிருக்கவேண்டும். 1920 - 30 - 40 என்று ஓவ்வொரு பக்குவருட எண்ணிலிரும் இத்தகைய ஆய்வு மேற்கொள்ளப்படிருக்கவேண்டும்.

அப்படி செய்திருந்தால், துறைத்தொழும் என்னென்ன முயற்சிகள் நடந்திருக்கின்றன. அவற்றின் தன்மை என்ன, பலங்களும் பலவீனங்களும் என்னென்ன, வளர்ச்சியா, தேய்வா, தேக்கமா என்பதெல்லாம் தெரியவந்திருக்கும். வளர்ச்சிக்கும் முன்னேற்றத்துக்கும் புதுமைச் சோதனைகளுக்கும் ஆக்கம் அளிக்கும் உந்துதலாகவும் அவை அமைந்திருக்கக் கூடும்.

பத்துவருடத்துக்கால அளவில் செய்யப்படாது போகிறும், கால்நூற்றாண்டு - அரை நூற்றாண்டு, எழுத்தைந்து வருட எல்லை (முக்கால் நூற்றாண்டு) எலும் நொக்கிலாவது இந்த விதமான அளவிடுதல்களும் ஆய்வுகளும் செய்யப்பட வேண்டும் என்ற உணர்வோடு இந்துறையில் சட்டப்படிவர்களும் தீவிசு சட்டப்போகிறவர்களும் உழைத்துப் புதுமைகளை வெத்தோடும் வனப்போடும் ஆக்கி தத்தமது தனித்தன்மையை நிலை நிறுத்த ஆக்கம் தருவனவாகவும் அவ் ஆய்வுகள் உதவியிருக்கும்.

தமிழில் திறுக்கை சம்பந்தப்பட்டவரையில் இப்படி ஒரு வெளி நல்ல முயற்சிக்கு அடித்தளம் இடப்பட்டது. ஆனால் அது ஆரம்ப கட்டத்தோடு நின்றுவிட்டது.

தமிழ்ச்சிறுக்கை இலக்கியத்தைப் பெறத் தொங்கியது 1920களில். 1930களில் அது வளிமையும்வளர்யும் பெறத் தொங்கியது. அக்கால கட்டத்தில் படைப்பள்ளிகள் மிகச் சிறுராகவே இருந்தனர். படைப்பு முயற்சிகளும் குறைந்த அளவுதான்.

ஆகவே தமிழ்ச்சிறுக்கை ஆரம்பகட்டத்தை 1920 முதல் 1940வரையிலே இருப்பு வருடங்களுக்குள் அக்கி அக்காஜத்திய படைப்பள்ளிகளையும் அவர்களுடைய படைப்புக்களையும் பார்வையிடு மதிப்பீடு செய்வது, அதுது அதேது ஓவ்வொரு பத்துவருடங்களுக்கும் உபினவற்றை - 1940 முதல் 1950வரை 50முதல் 60 வரை.... இப்படி மேலே கணக்கிடு ஆய்வு செய்வது என்பது திட்டம்.

இதைச் செயல்படுத்த முன்வந்தது மப்பாய் தமிழ்ச்சங்கம். ஒருவரே மதிப்பீடுசெய்தால் போதாது. இரண்டுபேர் தனித்தனியாக ஆய்வுசெய்து கருத்துறை மழுங்குவது. இவ் இருவரது பார்வைக்கும் அப்பாலும் ஒரு பார்வை இருக்கவும் அல்லவா?

அந்தப் பார்வை வாசகருடையதாக இருக்கட்டும் என்று இத்திட்டத்தை வகுத்தவர்கள் தீர்மானித்தார்கள்.

தமிழ்ச்சிறுக்கை - மூன்று பார்வைகள் என்று அதற்குப் பெயரிட்டார்கள். 2 விழிச்சார்களின் மதிப்பீடுகள் கொண்டு முதல்புத்தகம் 1920க்கும் - 1940க்கும் உட்பட் திறுக்கைகள் பூர்வியது.

முன்றுபார்வைகள் முதல் வெளியிட என்று பிரசரம்பெற்றது.

அசோகமித்தான், என்னுடையன் இருவரும் அக்கால கட்டத்திய சிறுகதைகள் பற்றிய அவரவர் பார்வைகளை விரிவாகப் பதினுடையிருந்தார்கள் உரிய முறையில். அவற்றைப்படிக்கிற வாசகர்கள் தத்தமது பார்வையை முன்றாவது மதிப்பீராகக் கொள்ளலாம்.

வரவேற்புக்கும் பாராட்டுதலுக்கும் உரிய தீந்த முயற்சி முதலாவது புத்தகத்துடன் நின்றுவிடுவதற்கு.

அதைடுத்த காலகட்டங்களின் படைப்பாளிகள் - படைப்புக்கள்பற்றிய மதிப்பீடு மேற்கொள்ளப்பட வேண்டுமோ.

இது வருத்தத்திற்குரிய விஷயம்தான்.

தமிழ் இலக்கியத்தின் வண்டின பகுதியான சிறுகதை பற்றி இவ்விதம் ஒரு முயற்சியாவது மேற்கொள்ளப்பட்டது. வளையன், மிகுதியாக வளர்ந்துள்ள நால்வர் குறித்து ஒரு சிறு முயற்சிகூட கையாளப்பட்டிருக்கிறது. வெகுவேகமாகவும் மிக அதிகமாகவும் வளர்ந்துவிட்டாகப்போகப்படுகிற கலிகை சம்பந்தமாக மதிப்பீடு முயற்சி எதுவுமே செய்யப்பட்டிருக்கிறது. வெகுவேகமாகவும் மிக அதிகமாகவும் வளர்ந்துவிட்டாகப்போகப்படுகிற கலிகை சம்பந்தமாக மதிப்பீடு முயற்சி எதுவுமே செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

ஒரு நூற்றாண்டு முடிவுற இருக்கிறபோது தீந்த நூற்றாண்டில் தமிழ் இலக்கியத்தில் துறைதோறும் என்ன செய்யப்பட்டிருக்கின்றன என்று அளவிட வேண்டியது அவசியம் ஆகும்.

தமிழில் உருப்பிடியாக எதுவுமே சாதனைகள் என்று குறிப்பிடுச் சொல்லும் படியாக ஒன்றும் இல்லை என்று சில விஸர்சன மேதாவிகள் சொல்லிக் கொண்டிருக்கின்றார்கள்.

இவ்விதமான மதிப்பீடுகள் சில அறிவுத்திவிகளின் தலைக்கனத் தன அகங்கா மயமைதப் பீச்கக்களே என்று எடுத்துக்கூட்ட பந்துப் பந்து வருடங்களின் அளவில் தோண்டியுள்ள எழுத்து முயற்சிகளின் அளவிடுகள் உதவும்.

இப்பொருள் குறித்து எழுதுவதற்கு இன்னும் விஷயம் இருக்கிறது.

(நன்றி - சிற்றிதழிச்செய்தி, இதழ் 29)

உலகத்திலேயே அதீ உயர்மான கோபுறத்தைக் கொண்ட தேவாலயம் எங்கீருக்கிறது தெரியுமா?

நாம்வாழும் ஜூஸன் நாட்டுவர்கள் ஆவ்ம் (ULM) எனும் நகரத்திலுள்ள தேவாலயமே அது. இக் கோபுறத்தின் உயரம் 16.6 மீற்றர் ஆகும். பலம் நீரைந்த பார்வையாளர்களால் 143 மீற்றர் உயரம்வரையே ஏற்படுத்த இதன் பாக்கட்டுக்கள் எவ்வளவு தெரியுமா? 768 பாக்கட்டுக்கள் மட்டுமோ.

வீசவாச பனீதனீன் தெய்வீக சத்துவம்..

தேவன் மனிகளை சிறுஷ்டித்தயோது ஒரு உயிய நோக்கத்தோடு தன் சொந்த சையலில் சிறுஷ்டித்தார் என்று பார்க்கிறோம். அன்றைய பூரியானது ஒழுங்கின்னையும் வெறுமையுமாயிருந்தது. ஆழத்தின்மேல் இருள் இருந்தது என்று பார்க்கிறோம்.

அத்தகைய கேடான் குழநிலையில் தேவன் ஒரு நல்ல சிறுஷ்டிப்பை உருவாக்கத் திட்ட மிட்டர். அதன் காரணமாக முதலாவது இருண்டகுழநிலையை மாற்றும்படியாகதமது வாயைத்திறந்து வெளிச்சம் உண்டாக்க கடவுது என்றோது இருந்தீங்கி வெளிச்சம் உண்டாயிற்று.

அது மட்டுமல்ல ஒவ்வொரு நாளிலையும் ஒவ்வொரு புதிய காரியத்தை சிறுஷ்டித்தார் என்று பார்க்கிறோம். அதுவும் தமிழராட்சி வாயின்வாரத்தைகளினாலேயாகும். ஒவ்வொரு நாளிலும் அவர் தமது வாயைத்திறந்து எதுவேண்டுமோ அதையே பேசினார். அதன் மூலம் ஒருபுதியாக சிறுஷ்டிக்கும் வாய்ப்பு மக்குவமாக உண்டானது.

அவர் சிறுஷ்டிக்கும்போது ஒன்றுமில்லாமையிலிருந்து ஒன்றை சிறுஷ்டிக்கவில்லை. ஏற்கனவேற்கிறுந்த ஒன்றிலிருந்து ஒரு புதிய காரியத்தை சிறுஷ்டித்தார் உதாரணமாக ஆதி பிரஸ் பூரியானது புல்லையும் யின்றையை பிறப்பிக்கும் பூண்டுகளையும் முளையிக்கக் கடவுது என்றார். அது அப்படியே ஆழிற்று. பூண்டுகளையும் முளையிக்கக் கடவுது என்று சொன்னார். அதுவும் அப்படியே ஆழிற்று. அதேவீதில் ஆதி 120ம் வசனத்தில் நீந்தும் ஜீவ ஐந்துக்களை ஜூலையானது அதேவீதில் ஆதி 120ம் வசனத்தில் நீந்தும் ஜீவ ஐந்துக்களை ஜூலையானது அதேவீதில் ஆதி பிறப்பிக்கக்கடவுது என்று சொன்னார். அதுவும் அப்படியே ஆழிற்று. பூண்டுகளையும் பூண்டுகள் பூரியிலிருந்து உண்டானின் என்று அறியப்படுகின்றது. பூண்டுக்கு ஆதாரம் பூரி. மச்சங்கள், நீந்தும் பிராணிகள் அவைகளின் ஆதாரம் பூண்டுக்கு ஆதாரம் பூரி. மச்சங்கள், நீந்தும் பிராணிகள் அவைகளின் ஆதாரம் தலைவரீர் என்று பார்க்கிறோம். ஆகவே இவைகள் எந்த ஆதாரத்திலிருந்து தோண்டிவோ அந்த ஆதாரத்தை ஒத்த ஆகவே இவைகள் எந்த ஆதாரத்திலிருந்து தோண்டிவோ அந்த ஆதாரத்தை ஒத்த ஆகவே இருக்க முடியும் என்று தெளிவாகிறது. ஆகவே சிறுஷ்டிக்கப்பட்ட ஒன்றின் கத்துவத்தைவிட அதிகம் இருக்க முடியாது. இவைகளில் கத்துவம் காணப்பட வேண்டுமானால் அவைகளின் ஆதாரத்தோடு (தொடர்ச்சி கிடையக்கம்)

9 புதை

பூர்த்தியூப் புதை.

மாரிகாலத்து மேகத்து
ஸூட்டும் புகைமண்டி
மழைவரும் கருமைகட்டிப்
பார்ந்திருந்தது.
மயிலும் தோகைவிரிக்க
குயிலும் குரல் கொடுத்தது.
கருக்கலில் சுருங்கும்
மஸ்கள் பல விழவும்
சுருங்கி வாடும் மஸ்கள்
கண்ணும் பயங்கொள்ள
கணங்காமல் மஸுத்துடித்து
பவுக்கள் காத்திருந்தன.

சந்திரனின் வரவுகண்டு
முத்த குழுதம் சுந்துமேக
ததிரவனின் வரவுக்காய்
புக்கத்துடித்தது தாமரை
ச்சைக் கம்புத்திலுள்
பல வண்ணங்கள் புசு
சைமயான எண்ணத்துடன்
முகம் மஸுந்து
அசைந்தாரும் தென்றலிலே
ஆகையைய்ச்..சித்திருந்தன..அவை.

அவ்வகைப் புக்களின்
வழுவியல் வரிசையிலே
புகைக்குறிய தெய்வ
சந்திரிக்காய் சில புக்கள்
புதுமணத் தம்பதியரை
அண்ணக்கும் மாணவ்சூத்கள்
புது உறவை
இரத்தத்தில் தோயக்கும்
முன் ரோஜாப் புக்கள்
தாம்பத்திய உறவிழ்காய்
கொண்டவன் கொடுக்கும்
மஸ்கிலைகப் புக்கள்.
புக்கடைக்கு விற்பனைக்காய்
பல ரகப் புக்கள்.
புவிதழ் அழகு
மனித அன்பின் ஆழத்தையும்
புவிதழின் மென்னம்
மனித மனத்தின் தன்மையையும்
புரிந்துணர்த்த பூமி தந்த
இயற்கையின் உண்ணதங்கள்
கார்த்திகை மாதத்தில்
புக்கும் மஸ்கள்தாம்
தங்களுள் ஆஸந்தம்
இழையோடக் கூத்தாடன.
தீவிலுள் உறவாடி வெடித்துச்
திறற மத்தாப் புவை
சிற்த முகத்துடன்
சூழிலுள் உறங்கும் வீரருக்காய்
அவர்கள் கல்வைறக்காய்
புதுவடிவம் எடுத்தோம்
மாணித்தின் புவித்தைப்
பறைசாற்றி நிற்கும்
மரணத்தைக்கண்டும்
மரணிக்கச் சித்தம்கொண்ட
மரணித்த மானிர்
கல்வைறக்குச் சாத்துவதற்காய் நாம்
மண்ணில் புதுப் பொனிபுடன்
மஸ்கின் பூரம்
இன்று விரியும் மஸ்க்கூட்டங்கள்நாம்
விண்ணங்கையையில்..புதுமணம்..குழாச்

தகம் செய்தோம்
ஞன்னுகள் பாலாக
ஸந்த பரணித்த
திதகளில் மஸுந்த நாம்
நிய சுகாப்தங்கள்
வண்டுவந்து மொயக்குமுன்னே
பழிழுத் தேன் வற்றிப்போகாது
கொண்ட இவு சிவத்திர்காய்
பழித்துகொண்டோம்.
பட்டவி எழுவோம்
புப ஒனியின்
மறைந்த புக்களுக்காய்.
துவடி வெடுத்து அவர்
மஹ்முகம் கூட்டி
பொனித்து நிற்போம்
மண்டும் கைகூப்பினிற்போம்.
பழுமியை நினையில்
கார்த்திகைப் புக்களாகி
பழும்புருக்கிழெனக்கொண்ட
நடுமூர் விண்ணங்கைத்தோடு
விவப்பு நிறமாய் வரைந்து
வண்ணக் கோவைய்
பிறுமாப் புவெய்தி புவித்திருக்க
வெண்மையில் புக்கத் துடித்து
ஆவாரிக்கும்
புதுப் புக்கள் இவர்கள்
போற்றுகின்ற மாமனிதர்கள்.
மானிர் கல்வைறமில்
மணக்கும் வாசனைப் புக்கள்.

- புதுப்புநீல் ஜோர்ட்.

கொடியும் துமிழ்க்குடியும்.

யாதும் இரே, யாவழும் கேள்ள!
தமிழ்மட்டும் நினைக்கிறான்
வேறு ஏவழும் நினைக்கவில்லை.

நானியம்தலின் கோழியைப்பட்ட
காலுதோடு கழுறி ஏற்றாள்
அன்றைய தமிழ்ச்.

மார்வாடி கணகளில்
ஊழு, பூக்கு, கைகளில் கிருந்தகை
அடக்குவைக்கிறான் இன்றைய தமிழ்ச்

ஷங்கவேயேழுக்கு ஏதிராக
கப்பல் ஒட்டியவன் தமிழுள்
கள்ளத்தோடு என்று அழிவாகிறான்
இன்று.

கங்கைகாண்டான் கடாரம்வென்றான்
பளிமையைல் கொடுந்தான்
இன்று தமிழகத்திலும் அடிமை.

புன்றுவேளன உவங்கட்டுக்கூத்தே
முப்பது நாள் பட்டினியாய்
கிருப்பசிதப்பா?

இயங்தலினிகாடுநட்ட தமிழுள்
இன்று இவராக்கும் தெருவென்பதும்
விடைக்கும் கொடி நடுகிறான்.

கட்சிக்கொடி, சாதிக்கொடி
மதக்கொடி...தெளைக் கிழிமூது
தமிழ்க்கும்

போவில் பழுய பொருள்களை
எந்தது போதும்-கிளி
பழும்பெழுவைப் பெசுவாலை எந்போம்.

-பழுவை தமிழ்நெடுஞ்சால்.

(உந்த-கங்கைடு போதுமை குறை 10 மீட்டர்)

11 புதைக.

$$+ \times - = 0$$

தொலைபேசி இனிமையாகப் பாட அழைத்தது.
அதை எடுத்து "வணக்கம்!" என்றேன்.
"வணக்கம் அக்காதுங்க நான் குகன் கதைக்கிறான்.
அதாவது உங்கட மாப்பிள்ளையினர் மச்சான்"
ஒரு விநாடி திகைத்து யார் இந்த உறவை
இவ்வளவு கீக்கிரம் கொடுத்தது என்ற நினைப்போடு
"குரியா வெளியிலை போயிருக்கிறார் நான்
அவருடைய வைவ் (wife) கதைக்கிறன்"
"இவ்வையக்கா இன்றைக்கு மூன்றுமணிக்கு
கல்யாண விடயமாகப் பேச குரியா நேரம் தந்தவர்.
அது விடயமாகக் கதைக்க நாம் சந்திக்கிற
இடத்தைச் சொல்ல எடுத்தனான்."
"சரி சொல்லுங்கள் குறிக்கிறன்!" என்றேன்.
"உங்களிடம் ஸைசன்ஸ் இருக்கிறதா... ரோடு
எழுத வேணும்" எனக்குச் சிரிப்பு வந்தது.
"ரோடு எழுதவும் ஸைசன்ஸ் தேவையா?" என்று
கேட்க வேணும் போலிருந்தது.
"குரியா நினைப்பில்லவர், கதைக்குக் கதை
சொல்லாதேயும் எல்லாருக்கும்" என்றதும் முன்னோ

-கொசுவ்யா பொர்ஜா விங்கம்

"நீங்கள் சொன்னால் குறித்து, குரியாவிடம் சொல்லமுடியும்" என்றேன்.
"அப்ப சரி... உங்கட இடத்திலிருந்து நூறுகிலோமீற்றர் தூரம் வரும்.
அவ்விடத்திலிருந்து நாற்பது எடுத்து வர கணோபர் இரண்டு காட்டுவான்.
அது கண்டுவர உண்டாத் வரும். உண்டாத் அவஸ்வாட் இல் இறக்கி வலது
கைப்பக்கம்திருப்ப ஒரு மஞ்சள்நிறப் பாலம்வரும். அதைத்தாண்டிக் கொஞ்சம்
வர PizzaHut இருக்கிறது. அங்கதான் நான் வேலை செய்தினான். அங்க
சந்திக்கலாம். பேசலாம். மாப்பிள்ளையும் வருவான்"
கொள்ளிழுடித்த வாயோடு என்னில் என் குறிப்பில் சந்தேகம்கொண்டு
"அக்கா குரியா வரவிட்டு எடுக்கவா" என்று குகன் கேட்டதும்
"இல்லை.. இல்லை நாங்க வருவம்" என்றேன்.
தொலைபேசியை வைத்துவிட்டு அங்கேயே உட்காந்துகொண்டேன்.
திருமணம் என் தங்கை யாழிலிக்குத்தான். அதற்கான ஒழுங்குதானிது.
ஒழுங்கில் பலத்த வித்தியாசம். நல்லூர் சிலவு கோவில் போய், நாஞ்சா வீடும்
போய் இப்போது பிற்ஷா கூற்றும் மீது டோனாவ்ஸ்டீலும் மாறிமாறி மின்சியது.

ஒரு நாள் முழுதும் நடந்த என்னுடைய திருமணம்,
நிகழ்வுகள் நீண்டன. தோழனாய் நின்ற என் அண்ணா என் கையைப்பிடித்து
கண்ணத்தில் வைத்து அழுத்து, இணர்டாம்நாளே மற்றண்ணா என்னைப்
யார்க்க வந்து மாப்பிள்ளை விட்டாரின் கேள்க்குள்ளானது. "வெற்றிலைவில்
வைத்துத் தந்துவிட்டு, எங்கு வந்தீர்கள். தங்கையைக் கொண்டுபோகவா?"
அப்பா தடுமாறி நின்ற வேளைகள் அம்மா எல்லோரையும் சமாளித்தது.
ஓவ்வொன்றாக கண்வெறிய, யாழிலிக்கு இந்த உறவுகளும் உகந்த இடமும்
இல்லை என்ற தவிப்பிலோம்.. இருந்தாலும் நானும் குரியாவும் முழுமையான
அக்கறை எடுக்க வேணுமென என் வாய்ப்பிட்டு சொல்லி எழ. குளித்துமுடித்த
யாழிலி தலையைத் துடைத்தபடி "அடிவானம் கடவேடு உறவாடுமா?" என்ற
பாடலைப்படியைத் தூயிப்பதற்காக வெளிவெங்கு என்முன் பாடலைக் கொட்டி
விட்டாள்.

என் அபிமான கலாநாயகியின் பாடலது.
ஒருகனம் கலாநாயகியின் குரவில் நடைந்து மீண்டுகொள்ள குரியா டட்டேறி
வரும் ஒசைகேட்டு கதவைத் திறந்துவிட்டேன்.
தொலைபேசியில் வந்த விடயத்தை சொன்னதும் "ஓமோம்... நேரம்
கொடுத்திருந்தனான்!" என்றார்.
"எனக்கேன் சொல்லவில்லை? அப்ப நீங்களே போய் எல்லாம் பேசிமுடித்து
வாருங்கள் சரியா..."
"இங்க யாழிலிக்குக் கேட்கப் போகின்றது... என்ன பருப்பில்லாமலா கல்லாணச்
சோறு" என்று தன் மழுமையான பகிடியை விட்டபடி பேனவரை மீண்டும்
ஒரு தொலைபேசி அழைப்பு அருகமைத்தது.

யாழினி ஜேர்மனிவந்து மூன்று மாதங்கள் அவன் அங்கு படிப்பித்துக் கொண்டிருந்தவள் அங்கேயுள்ள பிரச்சனையின் உச்சத்தால் பயம்கொண்ட நாம் அவனை இங்கு அழைத்திருந்தோம். யாழினியும் உறவுகளோடு ஒன்றியப்பட்டு வாழவேண்டுமென்ற உந்தவால் வந்து சேர்த்தாள்.

நானும் குரியாவும் குகன் குறிப்பிட இடத்தைக் கண்டதைந்தோம்.

குரியாவுக்கு இந்தத் திருமணத்தில் மிக விருப்பமாக இருந்தது. காரணம் மாப்பிள்ளை கரேஷ் எங்கள் அர்ப்பையன். கரேஷின் குடும்பமும் தெரிந்தவர்களாயிருந்தனர். தேசம் விட்டுத் தேசம் வந்தாலும் அறிந்தவரைச் செய்யவேணும் என்ற விருப்பு வேறு முன்னின்றது இருவருக்குமாய்.

கரேஷ் இங்குள்ள மரியன் வைத்தியாலையில் (Marien Krankenhaus) மருந்துவதாதியாகப் பணியாற்றிக்கொண்டிருந்தான்.

என்ற அம்மாவுக்கு ஒரு டொக்டரை தன் பிள்ளைகளில் ஒன்றுக்கு எடுக்கவேணுமென்று நெடுநாள்ஆசை. பிரவாயில்லை. வெளிநாட்டில் மருந்துவத் தாதி என்றால் தாய்நாட்டில் டொக்டர் மாதிரித்தானே கதைப்பார்கள்! நினைவு சிரிப்போடு அமிழ்ந்தது.

கிண்ணப்பொடியனாய் அலில்பார்த்த கரேஷ் கொஞ்சமாய் பருத்தும் மினுமினுப்பாயும் இருந்தான். குறுக்காடி ஒன்று நாடியில் ஓட்டியிருந்தது.

ஒருவேளை கரேஷுக்கு இலக்கிய இரசனை இருக்கவேணும். அல்லது கோம்பேரியாக இருக்கலாம். எனக்குள்ளாய் நினைவுக் களமோடு. கூடின நாம் வந்தவிடியத்தைத் தொட்டோம்.

கரேஷ் பக்குவமாக ஆயத்தப்படுத்தி வந்ததுமாதிரி படிப்பு, தன் பதவிப்ரிச் சொன்னபோது,

"யாழினியும் ஒரு விஞ்ஞானப் பட்டதாரி. படிப்பித்துக்கொண்டிருந்தவ. அவவை அங்க தனிய விஸ்தௌது. கூப்பிட்டிற்றும்." என்று குரியா சொல்லிக்கொண்டு போக கரேஷ் தன்னிடமிருந்த ஒரு பேணையால் ஒரு வெள்ளைத்தாளில் சகவும் சயவும் போடுவதை அவதாநித்தயடி நாளிருந்தேன்.

சிரி ஏதாவது கீறிக்கொண்டுதான் கதைப்பார்கள். அந்தப் பழக்கமோ என்ற நினைப்பிலும் நான்.

குகன் குறுக்கிட்டு "பெய்மின்னையின்றை படம் ஏதாவது இருக்கா அல்லது வந்து பார்க்கலாம்" என்றதும் யாழினிக்குத்தெரியாமல் எடுத்து வைத்திருந்த அவனின் படத்தை எடுத்து மேசையில் வைத்தேன்.

குகன் அதை எடுத்து கரேஷிடம் கொடுக்க, நான் கரேஷின் முகத்தையும் அவனது கையையும் கவனிக்கத்தவறவில்லை.

அவன் முகம் மலர்ந்தது. அதேவேளை கை, சக அடையாளம் போட்டது.

இதற்குள் குரியா "யாழினி நல்ல வெள்ளை. நல்லைப் பாடுவா..."

மீண்டுமொரு சக அடையாளம் அத்தாளில்லை... குரியா பக்கம் திரும்பி ஒங்கியொரு குட்டொன்றைப் போட்டேன் நினைவில்தான்.

பத்து நிமிடங்களால் வாறுதென கூறிக்கொண்ட குகனும், கரேஷும் தனியாகச் சென்று தமக்குள்ளாய் ஏதோ கதைத்துக்கொண்டிருந்தனர்.

எனக்கும் இது வசதியாகப் போக அவசரமாக யாழினியின் படத்தை எடுத்து என்னிடம் வைத்துக்கொண்டேன்.

இதற்கிடையில் குரியாவிடம் எல்லாத்துக்கும் தலையாட்டாதேங்க...சீதனம் கேட்கத்தான் தலையையை நாடிக் கதைக்கிணம். வருகிணம் வருகிணம்"

வந்தார்கள். வந்ததும் குகன்.

"இப்ப கரேஷ் நேர்லாகத்தானிருக்கிறார். பிறகு டொக்டராகவும் யத்து

வரவாம். இங்க அந்த வாய்ப்புமிருக்குத்தானே படிப்பு விடயத்தில்..."

அவசரமாய்க் குறுக்கிட்டு, "அப்போ இப்ப கல்லைம் வேண்டாம்.

பின்போவா?" என்றேன்.

"இல்லை...இல்லையைக்கா" என்ற குகன் "வேறுஇங்களில் ஜம்பது டொச்மார்க்கும் யாய்ப்பாண வீடும் தாற்தாய்க்கேட்டவை.யாழினியை கரேஷுக்குப் பிடித்திருக்கு. யடிச்சிருக்கிறதாலை.இங்க வேலையும் செய்யலாம். அதோ உங்கட யாய்ப்பாண வீட்டையும் ஒரு நாற்பது டொச்மார்க்கும்... சம்மதமாயின் நாலைக்குறிக்கலாம்.."

என்ற குகனைப்பார்த்த குரியாவின்முகம் கொஞ்சமாய் மாறியது.

"யாய்ப்பாண வீடுகள் இப்ப அங்க இருக்கிறதா...இருந்தாலும் ஆமிகள்லவா இருக்கிணம்.கண்ணி வெடிக்குமாய் வேறு..."

"கரேஷுக்கு டொச் பிரஜாவுரிமை இருக்கிறது. சிலவேளை அங்குபோய்வர வாய்ப்புண்டு" என்று குகன் கூற

"அப்ப ஏன் பிரஜாவுரிமையெடுத்தவர்?" என்று குரியா கேட்க, எனக்கு சபாஷ் போட்டு அள்ளிக்கொடுக்க வேணும் போன்றுந்தது குரியாவுக்கு. ஆசையை அடக்கினேன்.

"யாழினியும் மாப்பிள்ளையைப்பார்க்கவேணும்தானே..." என்று குகன் சொன்னதும் சிலவேளை யாழினிக்கு கரேஷுப்பிடித்துப்போனால் நாண்டுகொண்டு இவரைத்தான் வேணும் என்று எங்களிடம் கேட்கலாம் என்ற நினைப்பு அவர்களுடையது.

நான் பத்தடி பாய்ந்தால் அவன் இருபதி பாய்வாள். என் இரத்தமல்லவா அது. இன்னும் இளார்த்தமல்லவா என்ற நினைப்பு எனக்குள்.

பேச்கவார்த்தை முடிந்து விடடைசொல்லதாய் அவர்களிடம் விடடைவற்று விட்டுக்கு வரும் வழியில் ஒரு பாக் அருகே காரை நிறுத்திய குரியா -

"வீட்டைபோய்க் கதைக்கேளாது. கசி இங்கேயே கதைப்பய். உண்ணிடம் எவ்வளவு இருக்கிறது?" என்றார்.

"என் பெற்றோல் அடிக்கவா? காட்டைக்கொடுங்களேன். அல்லது பிலிம்ரோல் வாங்கவா? பத்துமார்க் இருக்கிறது!"

குரியாவுக்கு யடம் எடுப்பது ஒரு பொழுதுபோக்கு அதனால் கேட்டேன்.

குரியா சிரிப்போடு "இல்லை கசி... எனக்கு ஹேன் எடுக்கலாம். பிச்சம் ஒரு பத்தாயிரும் சேர்க்கவேணும்."

விளங்கியது.

"முடிவெடுத்து விட்டார்களா? கல்யாணம் செய்ய..யாழினியின் அபிப்பிராயம் ஒன்றுமில்லைமல்...! முதல் வீட்டை போவம்!"

வீட்டுவர ஒன்பது மணியாமிற்று.

யாழிப்பாணச் சொதியுடனும் இடியப்பத்துடனும் எமக்காகக் காத்திருந்தாள்.

ஒருவரும் பேசிக்கொள்ளவில்லை.

யாழினி சாப்பாட்டைப்போட்டபடி "என்ன அடித்துப் பறந்துகொண்டு போன்றுக... அவரவரே அமைதியாய்ப்போனீங்க..." என்றபடி என்னைப் பார்த்தாள்.

நான் குரியாலைவப் பார்த்தேன்.

குரியாதான் தொடங்கினார் —

"கரேஷ் படித்து வேலைசெய்கிறார். ஆனால் எங்களுக்குப்பிடித்திருக்கு... யாழினி நீரும் பார்த்துச் சொன்னால் சரி.. பார்க்கவேணும்தானே...?"

"எனக்கா உனக்கென்னமாதிரி...?"

"எனக்கா கல்யாணம்..தீ ஒருமுறைபாரேன்..."

சொல்லிமுடியுமன் "எனக்கா நீ அத்தானைப் பார்... போகவிட்டுப்பார் என்று என்னைத் துரத்தியது மறந்தாச்சோ...? எனக்குச் சுன்னென்றது.

பிறகும் யாழினியே —

"மற்றது எல்லாம் என்னமாதிரி..அதுதான் எங்கடை கலாச்சாரம்..கீதனப் பேச்கம் இருந்திருக்குமே..."

அவசரமாய்ச் சூரியா "அதேன் யாழினி உனக்கு...?"

"நல்ல கதை... என்னைக்கொண்டுபோய் காசிட்டு விலங்கிட ஒமெண்டு வந்திருக்கிறீங்களா?"

"அவையொன்றும் கனக்கக் கேட்கவில்லை... ஒரு நாற்பதும் யாழ் வீட்டும்."

என் யாழிப்பாணம் போய் வாழப்போராட்டு... என்ன இங்க பவுணானையா அவனை செய்திருக்கினம்.. பூரவசம் புழுகிக்குக் கீழை சமிக்கின் வளையம் உருட்டினபொழுதல்லைம் மறந்துபோச்சோ.... எனக்கா உனக்கு வெட்கமாயில்லை.... திருப்பித் திருப்பி அத்தானிட்டைக் கடன்படி எப்ப தீர்க்கப் போகிறாய்...?"

இடைமிட்ட சூரியா —

அடுத்த பிறப்பிலும்... என்றார்.

யாரும் சிரிக்கவில்லை.

நான்தான் சொன்னேன்.

இதிலை எனக்கு விருப்பமில்லை.அவன் ஒரு தாளோடு வந்து சுகவும் சயவும் போட்டுக்கொண்டிருந்தான். நான் அப்பவே பூஜ்யம்போட்டுவிட்டேன்.

தட்டினிருந்த இடியப்பத்தை இழுத்து சொதியோடு குழுத்து என் வாயிழுள் வைத்தார்டி

அதுதானை அத்தான்தான் எங்கேயும் தன்னிவிடாமேனா...

தொடர்ந்தவளை அந்தியப்பட்டு நின்ற சூரியா —

"இல்லை யாழினி..உம்பிடம் அபிப்பிராயம் என்ன என்று அறியத்தான்..." என்று

இழுத்தபோது எனக்குச் சிரிப்பு வந்தது.

"சரி..விடுவைம் சாப்பிடுவைம்."

"கரேஷாக்கு நல்லவிலை வந்தால் எங்கேயும் பார்த்து விற்கவாம்தானே..." என்றபடி படுக்கைக்குப் போன வேளை —

இராவு பூராவும் என்முன் சுகவும் சயவும் வந்துவந்து போனது.

மண்ணீல் மண்மீட்டில் கைந்தார்கள் அங்கே இங்கே எப்பவோ வாரும் பதவிக்காக விலைகேட்கும் அதே மண்ணீன்மைந்தர்.

காலையில் எழுந்ததும் தொலைபேசி பாடியலையுத்தது.

நானே எடுத்தேன்.

"நேசன் கதைக்கிறன்!"

குரியாவின் ஒன்றுவிட்ட சகோதரன் ககம் கேட்டான்.

குரியாவோடு கதைத்தான். பின் தொலைபேசி யாழினியின் கைமாறியது. அரைமணிநேரம் பேசிக்கொண்டிருந்தார்கள்.

பின் என்னைக் கூப்பிட்ட யாழினி

"நேசன் கதைக்கவேணுமாம்..."

போனை வாங்கினேன்.

"அண்ணீ..நான் ஒன்று குறியுங்கள் நாம் சேர்ந்துகொள்ள..."

எனக்குப் புரிந்தது. போனை குரியாவிடம் கொடுத்துவிட்டு யாழினியிம் போனேன்.

'அக்கா சுகவும் இல்லை..சயவும் இல்லை..ஆலி நேசன் என்னிட்ட விருப்பம் கேட்டது..அப்ப ஏற்கவில்லை... இப்பும் அந்த விருப்ப நேசனுக்குள்ளிருக்கு... நானைப் பாருங்கள்...'.

புரிந்துகொண்டவர்கள்தான் புருசன் மனைவியாக முடியும்... நீதானே சொல்வாய்..சூரியா. நீசொல்வதும்கூட எனக்கு வேதம்தான்..."

பெருமித்தால் என்னெஞ்க நிறைந்தது.

□□□

உன் லீதியைப் பண்டமான் நீயை
என்பதை அறிந்து கொள். உனக்கு
தேவையான எல்லா வலிகையும்,
உதவியும் உனக்குள்ளே ஒடி
கொண்டிருக்கின்றன.

நெடுஞ்செழுது திருக்கிழவாலம் அரசுற்றுரை

-வினாக்கள் அமலேத்திரன்.

எங்கே நிம்மதி...எங்கே நிம்மதி?

ஏற்பாடுகளைக் கொண்டு அவற்றின்றான். பிரதாயமாயிருக்கின்றது.

சிலரின் முகங்கள் சதை தொந்து தொங்கியவன்றைம் இருக்கின்றன.

மகிழ்ச்சியைத் தேடித்தேடி அந்த ஜென்மங்கள் ஒடிக்கொண்டு இருக்கின்றன.

பணமில்லாதபோதுமிக்கின்றித் தவிந்த பல இதயங்கள் இன்று பணத்தை வைத்துக்

கொண்டு நிம்மதியின்றி தவித்துக்கொண்டிருக்கின்றன.

பசியோடு வழந்தபோது இருந்த நிம்மதி பசியின்றி வாழும்போது தொலைத்து போய்விட்டதே என்று கடல்கடந்து வந்த பல குடும்பங்கள் அதைத் தேடித்தேடிக் கணக்குத்துக் கொண்டிருக்கின்றன.

முன்னேற்றம் என்று எதை நினைத்தார்களோ அது அதுவல்ல என்ற ஆதங்கத்தால் எத்தகையோலே அனுமதியைத் தேடிக்கண்டுபிடிக்க முனைந்து கண்பய்டுக் கொண்டிருக்கின்றார்கள்.

அனால்....
அவர்கள் தேடும் அந்த அமைதியும் நிம்மதியும் அவர்கள்பால் அவர்களே அவர்களுக்காகத் தேடிக்கொண்டதுதான் என்று கண்டு கொண்டால் எப்படியிருக்கும்?

நிம்மதிரின்ஸையின் தாக்கம் பலனுட்களாகப்பலமாதங்களாகப்பலவருடங்களாக என்னையும் அவைக்கறித்து வந்திருக்கின்றது.

ஆனால் நமக்குவிட்டுமே இருக்கும் அந்த அரியசக்தியை நாமேதான் தொலைத்து விட்டதாக நினைத்துக்கொண்டு தேடித்தேடிக் களைத்துவிட்டிருக்கின்றோம் என்பதைக் கண்டுகொண்ட பிறகுதான் என் மனம் ஒரு நிலைக்கு வந்தது.

ஆங்கி இன்பழும் துன்பழும் பிற்கால வாரா என்பதே உண்மை.

நம்மில் பலரின் நிம்மதியின்மைக்கும் நான் நமது சுயசந்தரையொல்லாத முடிவெடுப்புக்களால் காரணமாகிவிடுவதை நிச்சயமாகக் கவனத்தில் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும்.

கூடின்று குவியழுப்பள்ளில் பலரும் நம்மைக் கருவியாகப் பாவத்துத் தமிழை உயர்த்திக்கொள்ள அவ்வது வளர்த்துக்கொள்ளலே வழிதோடி நிற்மர்கள் என்ற முடிவுக்கு எத்தனையோ பேர் தங்கள் அனுபவங்களை உதாரணம் கூட்டி நிருபிக்கக் கூடியவர்களாயிருப்பிரகாரங்கள்.

காரியம் ஆகும்படி கலகவ்யாகப் பழகும் அவர்களின் யம்மாத்துத் தலைத்தைப் புரிந்துகொள்ளலாமல் “அடா! எத்தனை அண்ணோமுக இவர்கள் பழகுகின்றார்கள் என்று அவர்களுக்கு அளவுக்குமேல் இடமளிந்துவிட்டு. பிறகு காலங்கடந்து, அவர்களின் கயவுருவம் இதுதானா என்று மனம்கொநித்து நின்றவர்கள் உங்களில் எத்தனைபேச் சிருப்பிர்கள்?

அவர்களை நம்பி வரவேற்று உதவி செய்திமுன் அவர்களைப்பற்றிய எந்தவிதமான

எச்சரிக்கையும் உங்கள் மனதில் ஏற்படவில்லையென்றால் நீங்கள் அவர்களைப்போன்ற இணர்டாந்தர மனத்தினர் அல்ல என்பதும் அதனால்தான் அவர்களை எங்க அல்லது ஏழாற்ற நினைக்கவில்லை என்பதும் அவர்களின் ஏழாற்றுத் தணங்களைப் புரிந்துகொள்ளவில்லை என்பதும்தான் உண்மை.

ஆணால் இந்த உண்மையான உள்ளம் உங்களுக்கிடைய்தற்கு ஏதற்குத் தனிட்டன என்று நினைத்துப் பார்த்தலான்... பாத்திரம் அறிந்தே பிச்சையிடவேண்டும் என்ற முன்னேர் மொழியின் முக்கியத்துவம் நமக்குப் புறியும்.

அதாவது அவர்களால் வந்த நிமிடமின்மைக்குக் காரணமும் முழுப்பாறுபடும் நால்மதான் என்பது தெளிவாகும்.

மனித குணங்களை சமத்துவக் கண்ணோட்டத்துடன் கணிப்பிடல் மிகப்பிரும் தவறாகும்.

நமது நல்ல குணங்களையும் நம்பிழுள்ள தெட்ட குணங்களையும் நமக்குள் நாமே அசைபோட்டு எடைபோட்டுப் பார்த்துக்கொள்ளும் தெறியத்தை வளர்த்துக்கொள்ள வேண்டும்.

அப்போதுதான் நம்மை யாரென்று நம்மால் அடையாளம் கண்டுகொள்ள முடியும். வெளிநாட்டுக்கு வந்ததுமே தம் கூயிலைசைய மறுக்கத்துவங்கிணிட் பலரும் மகிழ்ச்சியை காற்றில் மறுக்கவிட்டுவிட்டு, நிம்மதி தேடி மதுவிடமும் பிறவிடமுமாக அவைந்து நிரிவதன்காரணம் அவர்கள் துயரத்தை அவர்களாகவே தேடிக் கொண்டமைதான் என்றால் மறுப்பதற்குக் கண்டமாயில்லை?

தம் அயலவனின் துயரத்தில் மகிழ்ச்சியடையும் அரக்கர் பலமும்கூட சிம்னாக்குரங்குகள் போல நம்முண்ணே பல்விளித்து நிற்கின்றார்கள் என்பதை எச்சரிக்கையுடன் அவதாரித்து அவதாரித்தே உங்கள் நட்பை வளர்க்கவேண்டும்.

புல மனிதர்களின் பொய்யான தொடர்பைவிட சில நல்லவர்களின் உண்மையான நட்பு இருந்குவிட்டால் அதுவே அர்த்தமுள்ளதாகவிருக்கும்.

அதைத் தேடித்தேடிக் களைப்புற்றாலும் கைவிடாது அம்முயற்சியைத் தொடர்வேண்டும்.

குழம்பு நண்பர்கள் என்ற உயரிய இடத்தில் னவக்கத்தக்கவர்கள் விரல்விட்டு என்னத் தக்கவர்களாகவேயிருப்பார்கள்.

மற்றவர்கள் குடும்பங்கள் வந்து யூகிச் செல்லுபவர்கள் என்ற வகையறைக்குள்ளாக இருக்கிறது.

இவர்களை இனம்பால்டு. அடையாளம் கண்டுகொள்ளாமல் விட்டுவிட்டால் மேலியோரம் ஒடிய ஒண்ணான அணிலெஸ்று அள்ளியணைத் துவைவத் த கதையாகிவிடும். நான் அப்படி அவதிப்பார்ந்துக் கின்றேன்.

போலிகளே எங்களும் நிறைந்து இருப்பதால் உண்மையைத்தேடித்தேடி அவையு வேண்டிக்கிக்கின்றது என்பதும் சரிதான்.

தெய்வங்களின்கையென்ற புனிதமான எண்ணம் எந்த மதத்தை நம்பினால் தெய்வம் நம்மையே பார்க்கும் என்ற அளவிற்கு மக்களை ஐயத்திலாழ்த்திவிட்டிருப்பதால் மக்கள் உண்மையான கடவுளின் அனுயான அட்டையைத் தேடிடூடிக் கலாத்துக் கொண்டிருக்கின்றார்கள்.

அவரவர் உள்ளத்திலிருக்கவேண்டிய அன்பென்னும் தெய்வத்தை அவர்களே வெளியீற்றிவிட்டு அங்கிங்கெணாதாய்த்து எங்கஜும் அதைத்தேடி ஒடிக்கொண்டிருப்பது எதனாலோ?

அவர்களின் கயசிந்தனையற்ற குருட்டுத் தனத்தினாலே அல்லவா? ஏன் இந்த நிலை தெரியுமா?

நீங்கள் கிரிப் பிள்ளைகளாயிருக்கின்றிர்கள்.

உங்களுக்குப் போதியவன் தன் மனம் போன்று சொல்லும் கருத்துக்களையெல்லாம் கயமாகச் சிந்தித்து விளக்கம் தேடாமல் கண்ணையுடி நம்பிக்கொண்டு ஓடுகின்றிர்கள். அதனால் நீங்கள்ல அவனை யன்னடகின்றான். எதில்தெரியுமா? பொருளாதார வளத்தில்.

அதுமட்டும்தான் அவனின் நோக்கமே தவிர புண்ணியமாவது பாயமாவது எல்லாம் வெறும் புருடா விளையாட்டு மட்டுமே.

கோவில் முடிகளை நிறைத்துத் தயக்குப் புண்ணியம்தேடும் எத்தனையோடே, மனதறிந்து மற்றவர்க்கு உதவ மறுத்துக்கொண்டிருக்கின்றார்கள். தமது மக்களின் பசியையும் பஞ்சத்தையும் அவச்சியப்படுத்திவிட்டு புண்ணியத்தைத் தேடித் தேடி ஆருளா செல்பவர்கள் தேடித்தேடி அலைவது எதற்காக என்று அவர்களுக்கே தெரிகிறதா?

நாத்திகம் நாத்திகம் என்று உறுமாதிர்கள். உண்மை ஆக்திகர் என்பார் உண்மையில் மனிதத்தை மனிதானிமானத்தைக் கைக்கொள்ளும் மனிதர் மட்டுமே என்றும் மதுவல்ல மாறவேண்டும் மனிதராக மாறவேண்டும் என அதன் தகுதியை நிருபிக்கும் வண்ணம் வழி உறுதி எடுக்கன்.

அப்போதுதான் நிம்மி வரும் ஆவத்துள் தேடி ஒடும் ஆண்டவனின் இல்லிடம் அங்புள்ள உண்மை இதயம்பட்டுமே. என்றும் கல்வில்ல கருணையில்தான் அவன் இருக்கின்றனன் என்றும் நீங்கள் நம்புக்கள். அப்போது தேடித்தேடித் திரிகின்ற அவல் நிலை மாறியே போகும்.

ஆண்டவன் எங்குமிருக்கின்றான் என்பது பொய்யாக்ட்டும். எங்கும் அங்பு இருந்தால்மட்டுமே அவன் எங்கும் இருப்பன் அல்லது அவன் அங்கும் இங்குமாக அனாதையோல் அங்புள்ள இதயங்களைத் தேடி அலைந்து கொண்டு இருப்பன் என்று நம்பி அவனுக்காக உங்கள் இதயங்களைத் திறவுங்கள்.

அங்புள்ளும் அவன் நுழையும் ஆவயமாக நம்மை ஆக்கிவிட்டால் அவனைத்தேட வேண்டியதில்லை. அவனைக்டவருவான் வழிசொல்லான். வழிவத்துவான்.

இவ்வையோ— தேடித்தேடித் திரிகிழாமே அரஹரோ உங்க தரிசனம் கிடைக்கவியே அரஹரோ என்று பாடிப்பாடுக் கொட்டாவி விட்டுக்கொண்டிருக்க வேண்டியதுதான்.

□□□

எங்கே ஒரு மகத்தான முடிவை நீ
கண்கிறாயோ அங்கே மகத்தானதோர்
அரம்பமும் உண்டாகப் போகிறதென்பதை
உறுதியாக நம்.

.....20.புராக.....

உண்டு.

சில வாசனைகளுக்கு
மொழி உண்டு
சில மார்களுக்கு
ஒனி இருக்கிறாற்போல்.

சில வார்த்தைகளுக்கு
தட்பவெப்பம் உண்டு
சில பார்வைகளுக்கு
தொட்டுணர்வு இருக்கிறாற்போல்.

சில கணங்களுக்கு
இயக்கம் உண்டு
சில நிழல்களுக்கு
தோழனமை இருக்கிறாற்போல்.

சில துளிகளுக்கு
நடுத்துடப்பு உண்டு
சில மூச்சக்களுக்கு
வரஸரூ இருக்கிறாற்போல்.

சில முடிவுகளுக்கு
சல்லிவேர் உண்டு
சில தழுவல்களுக்குள்
ஏகங்கள் இருக்கிறாற்போல்.

— மதுரபாரதி
(நன்றி — கணையாழி.)

தோல்வி.

அழக்குகளை அகற்றும்
அற்புகளை
வியந்திக்களை
தந்த விழுதுளைமே...
மனித உள்ளத்திலுள்ள
அழக்குகளை அகற்றும்
வியந்திம் உள்ளை
உள்ளால்
அறிமுகம் செய்யமுடியுமா?
கிள்கொதான் ந
செய்தினானத்திடம்
தோற்றுப் போகின்றாய்.

-கொற்றுவூர் காசன்

.....21.புரங்.....

முயிலர் ஏழூதிவரும். . .

அதந்தீவரின் பிக்கோவின் வரலாறு பதித்துச் சென்ற.....

சத்தீயத்தின் சுவருகள்

சுவரு பதினைந்து

சுரியமூம் ஒரேனமாய் மனிதமானால்....அது நனவும் ஆனால்...

வாளினும் சூரிய ஆயுதமாகவும் குறாவளியையும் மிஞ்சீவிழும் விச்சமீக்க சக்தியாகவும் உலகத்தீன்சூழ்சியைபூட்டிந்ணையித்துவிடத்தக்க பலம் மிக்கதாகவும் வீளங்குவன் ஒன்றை எழுத்தாளனின் எழுத்துக்கள்தாம். அவை உருவாக்கும்படைப்புக்கள்தாம். அவை கட்டிக்காட்டும் உண்மைகள்தாம். அவை வழிகாட்டி நிற்கும் அற்புதமான உணர்வுகள்தாம்.

ஆயிரம் படைவீரர்களால் சாதிக்க முடியாததை ஒரு நல்ல கருத்தை வலியுறுத்தி உணர்த்தும் எழுத்துக்கள் சாதித்துவிடத் தக்கன படைபலத்தீல் வீஞ்சீ நீண்ட மாவீரன் நெப்போலியன் மனந்திறந்து தன்னையும் வீட்டுவும் தனது வாளினைவீட்டுவும் உயர்ந்த சக்தியாக போனாவைத்தான் குறிப்பிட்டு வைத்தான்.

வாசீப்பவனல்ல வாசீக்க கவப்பவனே எழுத்தாளன் சாதாரண மனிதன் தான் வாசீப்பதன்படி சீந்திக்க முற்படக்கூடும். ஆனால் எழுத்தாளனே தான் வாசீத்ததைச் சரியென உணர்ந்து கொண்டால் அதை எப்படி மற்றவர் மனங்களில் பதிய வைத்து பயன் பெறுச் செய்யலாம் என எண்ணி நிற்பான்.

அதனால்தான் வெறுமனே எழுதிக் குவிப்பவர்களுக்கும் எழுத்தாளர்களுக்கும் இடையீல் ஓர் இடைவெளி நிலவுகின்றது. அதனால்தான் வெறுமனே எழுதுபவர்களினின்று படைப்பாளிகள் தனீத்துவமாகப் பிரீந்து நின்று ஓளிகின்றார்கள்.

ஒரு சமுதாயத்தை அண்டி வாழ்வனாக இல்லாயல் அதீல் நீதியை நிலைமீறுத்துவதற்காகத் தன் ககத்தையும் சதந்தீரத்தையும் கூட இழுந்து வீட்டுத் துணிந்தவனாக அமைந்துவீழும் உண்மையான எழுத்தாளராகவும் கருத்தாளராகவும் நிமிந்து நின்று செயலாற்றுபவர்கள் இலட்சத்தீல் திருவுரை மூலவராதான் உண்மையீல் தேறுவார்கள் எவ்வு பயணின்றிச் சொல்லிவீட்டிலாம். அந்தவையிற்கு சத்தீயத்தைத் தொட்டு நிற்பவர்களைத் தான் உலகம் அங்ரீவிழுந்து இன்றுவரை

தேநூக் கொண்டேயருக்கின்றது.

அன்றைய தென்னாப்பிரிக்க வெள்ளை இனவாத ஆசீயல் காட்டுக்குள்ளேயும் அப்படிப்பட்ட ஒரு சங்கமாகவே எழுத்தாள் டொணால்ட் தீகழ்ந்து கொண்டிருந்தார். அவரது கட்டுரைகள் ஆட்சியாளர்களுக்கு அடிவரித்தறைக் கலக்குவதாகவும் நீதிக்காக ஏங்கீ நீன்றுவர்களின் மனங்களை நிரப்புவதாகவும் இருந்து வந்தன.

மனிதாப்பளவுத்தீன் முன்னே நிறவேற்றுமை பாராட்டுவதும் கடைப்பிழக்கப்படுவதும் எந்த ஆட்படையீலும் சரியாக மாட்டாது என்பதைத் தெரிந்து கொண்டே இனவெறிக் கணாள்கையைப் பின்பற்றிவந்த வெள்ளைச் சுயநலத்தைத் தோலூரிக்க முன்னிற அந்த வெள்ளையாரை கறுப்பறவீட்டுவும் விரோதியாக அன்றைய ஆசீ நினைத்துத் தண்டிக்கத் தருணத்தை எதிர்பார்த்துக் காத்துக் கொண்டிருந்தது.

ஆனால் .....நீதிக்காக எதையும் இழுக்கலாம் எதற்காகவும் நீதியை இழுந்துவீட்க்கூடாது என்ற கொள்கையீல் உறுதியையிருந்த டொணால்ட் தனது பேரணையுள் மையாக சத்தீயத்தையும் அவர் வடித்த எழுத்துக்களில் தொசிப்பத்தையும் இனைத்து வைத்து எழுத்தை ஆஸும் தீண்மை மிக்க மாமிதணாக தீகழ்ந்து கொண்டிருந்தார்.

டொணால்ட் ஒரு பத்தீரிகையாளனாக பல மீகப் பெரிய புள்ளிகளையெல்லாம் பேட்டி கண்டிருக்கிறார். பிரீத்தாளிய, கணேஷ, அமெரிக்க, ஜேர்மன் நாடுகளின் பெரிய பெரிய மனிதர்களையெல்லாம் சந்தித்துப் பேட்டி கண்டு எழுதிசீருக்கிறார்.

ஆனால்.....

இந்தக் கறுப்பு இலைசனுன் பிக்கோதான் அவரின் நெஞ்சீல் தட்டு அவரது சீந்தனையை உறுப்பிடிக்குறுந்தான். ஆம் அது அப்படித்தான் நடந்திருந்தது.

* * *

பிக்கோவீட்டு விடைபெற்றுக் கொண்டு தீரும்பி வரும் வழியில் டொணால்டின் மனம் மீகவும் குழுமிப்போயிருந்தது.

தாம் பிக்கோவின் இயக்கத்தைப்பற்றிக் கொண்டிருந்த கருத்துக்களையெல்லாம் மறுபரிசீலனை செய்தே தீரவேண்டிய நிரப்பந்தும் துக்குள் காட்டுத்தீ போல படாத் துவங்கிவருவதை அவர் உணர்ந்தார்.

காந்தலும் ஆசீயும் போன்றதோர் ஈப்புச் சக்தி தங்களுக்குள் நிலவத் தொடங்கிவீட்டது அவருக்குப் புரிந்தது. ஆனால் யார்...யாரால்? அதாவது காந்தம் யார்? ஆசீ யார்? அவ்வாயியியால் அவரது முகத்தில் ஒருவீத புன்னகை கலந்த மாற்றம் நிகழ்ந்து கொண்டு வந்ததை அவரால் தடுத்து நிறுத்திக் கொள்ள முடியவில்லை.

பிக்கோவின் வழிகாட்டலில் ஒரு புதிய சந்ததி அந்த நாட்டை வழிநடத்தி செல்ல அத்தீவாரிடப் புறப்பட்டுவரிட்ட செய்தே அவரை ஒரு புதுமான தீகைப்படும் வீயப்படும் கலந்த உணர்வுடனே சீந்திக்கக் கூடச் சீரம்ப்பட வைப்பதை அவர் உணர்ந்தார். விருதுகலத் தீயின் முதல் கொழுந்து சரியான இடத்தில், சரியான நேரத்தில் பற்றி யெரிபத் தொடங்கிவீட்டதா? தலையைச் சொரிந்து கொண்டார்.

.....**23.புரக்.....**

ஒரு கண்ணப்பான், சீந்தனைத் தெளிவுறிக்க வழிகாட்டியான, முழுமையான, தலைமைத்துவத் தகுதியை உடைய ஒரு நிறைமனிதனைச் சந்தீத்து வீட்டு நிருப்தியோடு அவர்தமது வாகனத்தை ஒடிக் கொண்டிருந்தார்.

அன்றைய சந்தீப்பு ஓர் அரிசநட்புறவு அவர்களுக்குள் வளர்த்துவிடப் போவதை அவரது மனம் அவருக்கு பச்சைக் கொடி காட்டி அறிவித்து.

ஆம் அன்றைய சந்தீப்பு அவர்களின் அறிமுகம் ஓர் அரிச சீந்தனைவாதியை, ஒரு சத்தீவாதியை, அநீதியின் அருக்கப்பிரியானது மனீத சத்தீரை வாரலாற்றுப் பதிவிலிருந்து கூற்றிடிட முழுநிலையத்திற்கு ஒரு புதிய கவசமாக பத்தீரைக்கயாளர் டொணால்ஸ்ட் பொறுப்பீட்டிக் கலைத்து வீட்டது.

அது சந்தீப்பவசமோ இல்லையோ... நடந்தே தீரவேண்டுமென்ற நியதீக்குட்பட்டவை நடந்தே திரும் என்பதூகவே அந்நாட்டின் வரலாற்றில் அது புதியாகத் துவங்கியது. தாம் அதுவரைக்கும் சந்தீத்துவிட்ட அனைவர்ஜிம் மிக உயர்ந்த மனீதனாக பீக்கோவை அச்சந்தீப்பின் பிறகு டொனல்ஸ்ட் மனதில் பதித்துக் கொண்டார்.

* * *

மக்களுக்கு சேலவ செய்ய முன்வருபவர்கள் மக்களின் மனங்களுக்குள் குடிகளார் தெய்வங்களாக மதிக்கப்பட்டத்தக்கவர்களாகத் தும்மைப் பக்குவப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும். மக்களின் துன்ப துயர்க்கலை உணர்ந்து, பசுமை வாழுத் துணிநிறீக்க வேண்டும்.

அதிலும் வறுமைப்பட்ட வசதிகளற்ற கண்டிகுநிலையேலேயே வாழ்க்கையறுபவங்கள் அனைத்தையும் பட்டுளிட்டவர்களின் மத்தீயீலாவவன்றால் இரட்டீப்பு ஏச்சரீக்கையும் கவனமும் கலவ அனுகுமுறைகளிலும் மிக மிக அவசியம்.

வரிச மக்களின் மத்தீயில் சீரிப் வசதிகளும்கூட சீல சமயங்களில் ஆடம்பராமாகக் கணிக்கப் பெற்றுவிடும் ஆபத்து உண்டு. உதாரணமாக ஏழைகளே அதிகமாயுள்ள ஒரு சேர்க்கை எடுத்துக் கொண்டால் ஒரு நாளைக்கு ஒரு வேகனை உணவுக்கே அல்லற்படும் மக்களுக்கு அயலவற்றிலாருவர் நினைவு ஒரு முட்டை சாப்பிடும் வசதி படைத்தவாயிலும்துவிட்டாலேலகூட அவ்வசதியும் அற்ற ஏழையின் வெறுப்பையும் பக்கையையும் சம்பாதிக்க நேர்ந்துவிடலாம்.

இல்லாமையை அனுபவிக்கும் உயிர்களுக்கு அவர்களது இல்லாமையே பொறாமையையும் பக்கையையும் வெறுப்பனாற்கவையும் பழிக்கஞ்சாமையையும் குற்றங்கள்பற்றிய பாரிச்சமையையும் உருவாக்கி வைக்கும் வீத்தாக அமைந்து வீடுவது உண்டு.

இருப்பதைப் பசீரி இல்லாத மனவுணர்வால்தான் பொருளாதிக்க சீக்கல் நிலை உருவருக்கீண்றது. இருப்பவன் இருத்தீக் கொள்கிறான் அது இல்லாதவன் அது கீடைக்க வேறு வழி இருவாக்கி வைக்கும் வீத்தாக அமைந்து வீடுவது உண்டு.

குழந்தையைச் சரியாகப் புரிந்து கொண்டிருந்து சமுதாயத்தில் சதந்தீவுணர்வை வீதைத்து வீடுதலைக்குப் பங்களிக்க மக்களை அழைக்க வீழையும் சதந்தீத் தாக்கிள் செயல்படுகின்றார்கள்.

பீக்கோவின் போராட்டத்திட்டத்தின் முதுகெலும்பான கறுப்பின மக்கள் அநேகமாக அனைவருமே வறுமைக்கோட்டில் வாழ்பவர்களாகத்தான் இருந்தார்கள். அதனால் பீக்கோவும் அவனது இயக்க முக்கீத்தகர்களும் ஆடம்பாரிச்சமையின் அவசியத்தை மிக முக்கீப் கோட்பாடாகவே கடைப்பிடித்து வந்தார்கள்.

இதாரணமாகத் தலை இயக்கத்துக்காக வாங்க நினைத்த டெலிவீஜன் கருவியைக்கூட அது தனது மக்களில் பலரிடமும் இல்லாத பொருளானமுயால் அது தேவையில்லை என அதை வாங்காமல் அவன் தவரித்ததைக் குறிப்பிட்டுச் சொல்லலாம்.

மக்களின் அத்தீயாவசீப் தேவைகளுக்கே வசதீபீல்லாத நிலையில் சொற்பான பவர்க்கூட அவர்களைத் தனது புனிதமான எண்வணைத்தை அலட்சீப்பட்டுத் தலைத்துவிடலாம் என்ற முன்னியக்கரிக்கையுடனிருந்த பீக்கோவுக்கு டொனால்ஸ் தன்னைச் சந்தீக்கத் தமது "பென்ஸ்" காரில் வருவது பெரிய தர்மசங்கடமாகவிருந்தது.

புதிய சந்தீப்பு, அதிலும் அவனுக்கு மீகவும் அவசியமான மனீதரின் சந்தீப்பு, அது தொடர்ந்து வளர வேண்டும். கறுப்பின வீதுதலையை வீராவூபுத்துவதற்கு மிக அவசியமான பத்தீரைக்கத் தொடர்பின் முக்கீத்துவத்தை காலம்தான் கணிய வைக்கும். அதுவரையில் எப்படியும் தனது குரீக்கோளுக்கு இடையூறு வராமல் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டுமே என்றே அவன் மிகவும் கவலைப்பட்டிருக்கொண்டிருந்தான்.

* * *

"ட்ரிங்...ட்ரிங் ட்ரிங் ட்ரிங்"

டொனால்ட்டின் தொலைபோசீ அவரது மேசையேல் சீட்டின் கத்தீக் கதறியது. அழக்கழத் தொல்லை தரும் சர்வீஸ்தானே என்று அவர் சீறிது நாமதீத்தாலும் அது வீரவதாயில்லை.

நீவரை எடுத்து....

டொனால்ட்டின் முகம் செவ்வென்று சீவந்தது.

"ஹலோ ஸ்டீவ் எப்பா?" பீக்கோவின் கூரல் கேட்ட மகீஷ்சீயீல் .....

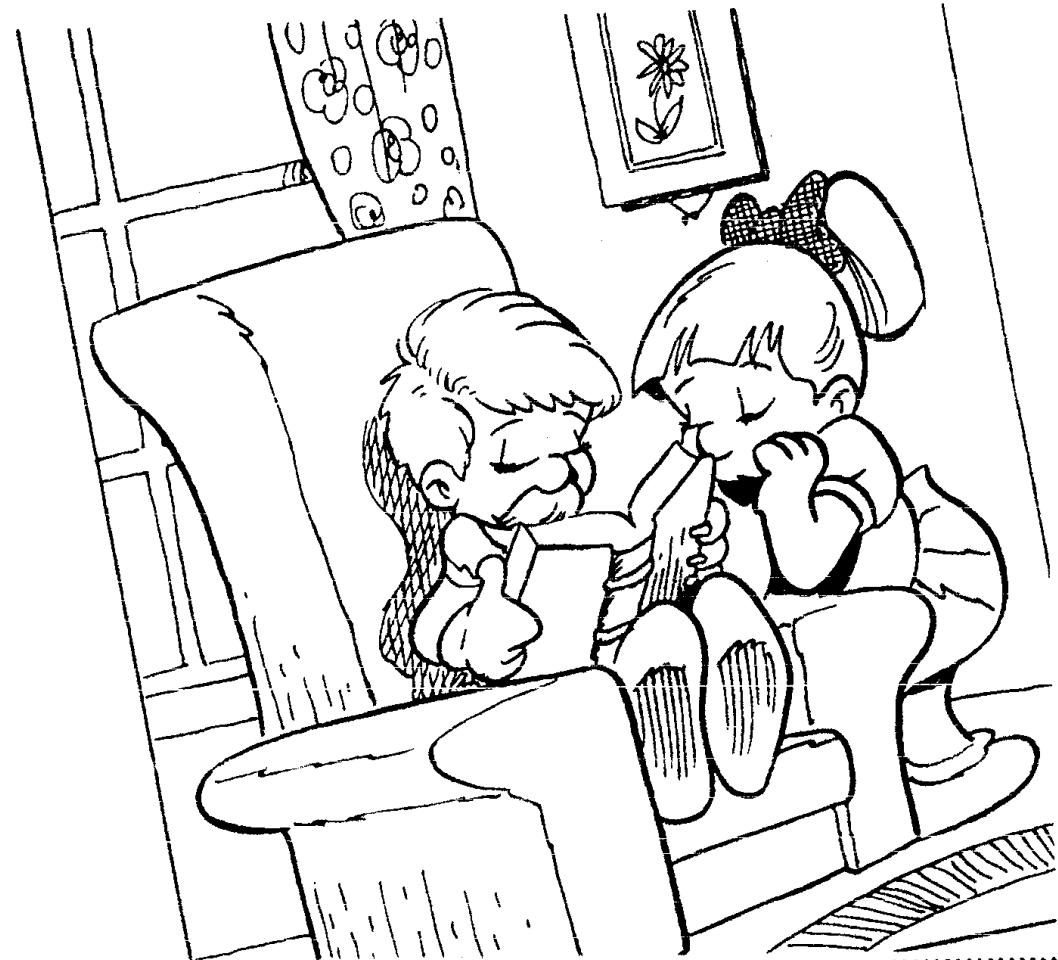
பீக்கோவின் கூரல் ...

"பிஸ்டர் டொனால்ட் இந்த குாயிற்றுக்கீழை உங்களையும் உங்கள் மனனவீ குழந்தைகளையும் திருவனவுக்காக நான் அழைக்க வீரம்புக்கூறுன். எங்களுடனே அந்நாளைக் கழிக்க வேண்டும் என்று அங்படன் கேட்டிருக்கொள்கிறேன்."

எங்கள்

இளந்தள்ளிகள்.

கார்த்திலை-மார்கழி 1998

"எங்க இலோக எழுப்பு விருத்துவர்ட்டான். ஆனால் எங்கள் குழுமப் பிகப் பெரியது தெரியா? நாங்கள் இருவர் எங்கள் பிள்ளைகள் ஜவர் ஆக..."

"ஹாஹாஹா! ஆதான் சரியான ஆயிர்க்கூக் குழுமப். தெரியா?
அப்படித்தான் குழுமப் பெரிதாக இருக்க வேண்டும்."

நிறைவந்த உள்ளத்தோடு அவன் விருந்துக்கழறுப்பது மிகத் தெளிவாகவே டொனால்புக்குப் புந்தது. மறுக்கவே முடியாதபடி அவர் தழுமாறினார். பிறகு? பிறகென்ன ஒகே என்று சொல்வதைத்தவர் வேறு வழி?

டொனால்ட் நிச்சந்து அவந்து கொண்டார். அவாது மனக்கண்முன்னே சீல படங்கள் கூரிந்து மறைவதும் மின்சூம் தெரிவதுமாகவிருந்தன.

டொனால்ட் பிக்கோ சந்திப்புக்கள் அதன்பின்னும் தொடர்ந்து நடந்த அந்த இடத்தில்தான் கழுப்பின மக்களின் சமூக நலத்திட்டங்கள் பலவும் செய்யப்படத் துவங்கியிருந்தன.

சுவாதுவில்திட்டங்களை இலக்கிய வகுப்புக்கள், கதவல்வளப்புக்கள், கூதாக் கல்வி இன்னோன்ன பல பண்களும் நடந்து கொண்டிருந்தன.

சாவம்பலோ களின்கீ என்ற பெயரில் இயங்கி வந்த அவ்வீடும் ஒரு மேடான இடத்தில் கண் வீல்ஸியம் டவுலூக்கு பல கமல்களுக்கப்பால் நார் தவிர்ந்த பகுதியில் இருந்து இயங்கி வந்தது.

நகரத்துக்குப் போய் சீக்ஸா பெற்றுக் கொள்ள இயலாதிருந்த ஆயிர்க்கணக்கான கிழாமிய மக்களுக்கு ஆது ஓர் ஆலயமாக ஆதாவது ஆண்டவரின் இல்லமாக இருந்து உதவி வந்தது. டாக்டர் ரம்பேலின் கீழ் பணிபுரியும் ஒரு சீர்ய உதவிக் குழாமுடனியங்கிய அச்சீரிய பணிமனையில் ஓர் அறுவைசீக்ஸைப் பிரிவு பிரசவப் பிரிவு உட்ப போஷாக்குக் குறைவுக்கு நிவரித்தான் அறிவுரை வகுப்புக்களுக்கான வசதியும் செய்யப்பட்டிருந்தது.

டொனால்ட் மின்சூம் கயிரினைவுக்குத் தமிழகத் திருப்பீக் கொண்டார். மாலை மனைவியும் பிள்ளைகளுடையும் கலந்து பேசீக் கழிக்க நல்ல வீட்யம் ஒன்று கிடைத்துவிட்ட திருப்பீடன் தமது வழியோன பண்களுக்குள் தமிழம் சுருப்புத்தீக் கொண்டார் அவர். அந்நாலையே சமூக விதிபணியில் அந்நாட்டல் பிறப்பால் கிடைத்த நிற வேற்றுமையே ஒருவருக்குப் பாக்கியியாகவும் மற்றவருக்குத் தவண்டனையாகவும் தலைவிடியாக ஆசையிட்டிருந்து கொண்டாலையைப் பாதிக்கப் பெற்ற மக்களின் இடத்திலிருந்து ஆய்வந்த அவர்மனம்

(தொடர்ச்சி 45ம் பக்கம்)

அன்பான தமிழ் தங்கைகளே!

எங்கள் பூவரச ஓவது ஆண்டு நிறைவையொட்டி எங்கள் இளந்தளிர்களான உங்களுக்கிடையே நடாத்தப்படும் கட்டுரைப் போட்டி, சித்திரப்போட்டி, உறுப்பெழுத்துப்போட்டி என்பனபற்றி கடந்த எங்கள் இளந்தளிர்களில் அறிவித்திருந்தோம்.

போட்டிகளுக்கான முடிவுதிகதி 15.12.1998 ஆகும். ஆகவே முடிவு திகதிக்குப் பிந்தாமல் உங்கள் பதில்களை அனுப்பி வையுங்கள். இது தவிர எங்கள் இளந்தளிர்களில் நீங்கள் எழுதி அனுப்பிய ஆக்கங்களே அதிகமாக இடம்பெற வேண்டும் என்ற எங்களது விருப்பத்தை உங்களுக்கு அடிக்கடி தெரியப்படுத்தி வருகிறோம். ஆனால் நீங்கள் அதிகம் அக்கறைகாட்டாதிருப்பது கவலையைத் தருகிறது.

எங்கள் இளந்தளிர்களை உங்களது பாட்டுக்கள், கதைகள், படங்கள் என்பன அலங்கரிக்கவேண்டும் என்றே நாங்கள் பெரிதும் விரும்புகிறோம்.

அக்கறை காட்டுங்கள். உங்கள் ஆவத்தைப்பொறுத்தே எங்கள் இளந்தளிர்களைத் தொடர்ந்து வெளியிடுவதுபற்றி நாங்கள் மறுபரிசீலனை செய்ய வேண்டும்.

உங்கள் அபிப்பிராயங்களையும் எழுதுங்கள்.

அடுத்த இதழ் பூவரச எட்டாவது ஆண்டு நிறைவெல்லாந்தன் வெளியாகும் எங்கள் இளந்தளிர்கள் அதிக பக்கங்களுடன் கலையான பல தகவல்களுடன் வெளியாகிறது. உங்கள் ஆக்கங்களும் இந்த இதழில் இடம்பெறவேண்டுமாயின் உடனே எழுதி அனுப்புங்கள்.

அடுத்த இதழில் சந்திப்போம்.

அன்புடன்
ஆசிரியா.

.....28.பூவரச .....எங்கள் இளந்தளிர்கள்

கிறிஸ்மஸ் தாத்தா.

கிறிஸ்மஸ் வந்தவுடன் கிறிஸ்மஸ் தாத்தாவின் பெயர் ரீக்கிளாலஸ் என்று நினைவுக்கு வந்துவிடும்.

இவர் ஒருங்கிணாமல்கீர்த்தி போயர்.

கிறிஸ்மஸ் தாத்தா போடும் உடுப்பை மழக்கத்திற்குக் கொண்டு வந்தவர். இவர் ஒரு பெரிய பணக்காரர். ஒருநாள் தெருவில் சென்று கொண்டிருந்தபோது, ஒரு வீட்டில் அழுகைக் குரல் கேட்பதை அறிந்தார்.

அந்த வீட்டில் ஒரு கிழவழும் சிரு மகள்களும் வாழ்ந்து வந்தனர். அந்தக் கிழவனின் மகள் அப்பா எங்களால் பசி தாங்கமுடியாது. தெருவில் போய்ப் பிச்சை எடுப்போம் என்றாள்.

மகளே! இன்றேவேண்டாம்.இன்றேம் ஒருசிறுமிகும் பொறுத்திருப்போம். என்று கூறிய கிழவன், யேகவே குழந்தைகளைப் பட்டினிமிலிருந்து காப்பாற்றி ஏன் வேண்டனார். உடனே ரீக்கிளால் தனது வீடு சென்று தன்னிடமிருந்த தங்கக்கட்டியை எடுத்து உள்ளே போட்டார். தொடர்ந்து முன்று சிருகள் போட்டார். கிப்படியாக கிறிஸ்மக்கு முதல் கிரு யாருக்கும் தெரியாமல் கிரகசியமாக தாத்தாவாக வந்து யேகவின்போல் நிறைய பரிசுபொருட்கள், சொக்கல்டுகள் கொடுக்கு செல்வார். கிதிலிருந்துதான் கிறிஸ்மஸ் தாத்தா என்று வந்தது.

-ஆன் வீனோலின் நடேசன்.

.....29.பூவரச .....எங்கள் இளந்தளிர்கள்.

முல்லா ஒருமூறை குளக்கலையில் வேடிக்கை பார்த்துக் கொண்டு நின்றார்.

யாரோ தம்மைக் கூப்பிடுவதெல்லோல் குரல்கீட்டது. முல்லா சட்டிடன்ற் திரும்பிப்பார்த்தார். வேகமாகத் திரும்பியதால் கால் இடிரியது. முல்லா குளத்தினுள் வீழும்நோம் அதுகிள்ளின்ற ஒருவர் முல்லாவை வீழுமற் கூப்பாற்றினார்.

தன்னைக் கூப்பாற்றியவருக்கு முல்லா நன்றி சொல்லி வீட்டுச் சென்றார்.

இதற்குப்பின்னர் பலத்தவைகள் முல்லா தம்மைக் கூப்பாற்றியவரைக் கண்டிருக்கின்றார். முல்லாவைக் கூப்பாற்றியவர் கண்டதும்

முல்லா நினைவிருக்கிறதா? நான்தான் உங்களைக் குளத்தில் வீழுமல் கூப்பாற்றினேன!:- என்று அடுத்தவர்கள் காலில் வீழுத்தக்கதாகச் சுத்தம்போட்டுக் கொல்வார்.

இதை ஒவ்வொதுதடவையும் கேட்கக் கேட்க முல்லாவிற்கு செய்ய ஏற்பட்டது.

என்தான் இவன் என்னைக் கூப்பாற்றினான் என்று கலித்துக்கொள்வார்.

ஒருவர் தாம் செய்த உதவியை அடிக்கடி சொல்லிக் கூட்டுவது அழகல்ல. அதுவும் தனக்கு நன்கு தெரிந்த அதே ஜாங்காரர் சொல்லிக்கூட்டுவது முல்லாவிற்கு எரிச்சலைக் கிடுந்தது.

27
28
29.

அறவுக்களத்தியம்.

நீதிநெறியில் நடப்பவனும், நேர்மையாப் பேசுவதும், பிற்னால் கிடைக்கும் பணத்தீன் ஆசையை வெறப்பவனும், கைநீட்டி வாங்காமல் கையை உதவிவீரபவனும், கெட்ட செப்தீகளைக் கேட்காமல் காத்தமுருபவனும், தீவையைப் பார்க்காமல் கண்களைப் பொத்திக்கொள்பவனும் அவனுக்குத் தவறாமல் உணவும், குடிக்க தண்ணீரும் கிடைக்கும்.

திருமதி ஜியா நடேசன்.

ஒருநாள் மூல்லா கடைவீதியால் வந்தவிகாண்டிருந்தார். மூல்லாவைக் காப்பாற்றியவதும் அந்த வீதியால் வந்த கொண்டிருந்தார்.

அவர் மூல்லாவைக்கண்டதும் வழக்கம்போலவே மூல்லா குளத்தில் விழுப்போனதையும் தான் காப்பாற்றியதையும் உரத்துச்சக்தம்போட்டுச் சொல்லத் தொடங்கினார்.

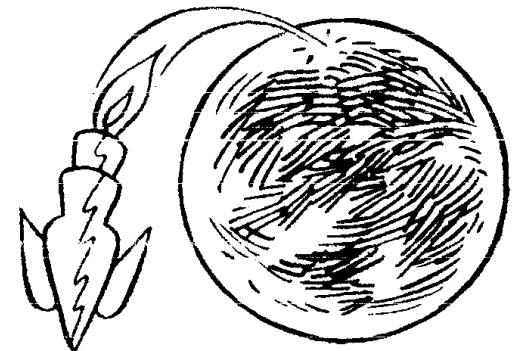
அவர் சொல்லி முடித்ததும் மூல்லா அவரின் கையைப் பிடித்து இழுத்தக்கிளாண்டு குளக்கரைக்குச் சென்றார். ஏன் மூல்லா தன்னை இருக்கு இழுத்து வந்தார் என்பது அவறுக்குத் தெரியவில்லை.

இதோ என்னைப் பாதுங்கள்...! என்றுசிசால்லிக்கிளாண்டு மூல்லா குளத்திற்குள் வீற்றந்தார். மூல்லாவின் கழுத்தளவிற்குத் தண்ணீர் இருந்தது.

நன்பரே! நீங்கள் என்னைக் காப்பாற்றாமல் வீட்டிருந்தால் நான் இப்படி வீற்றந் தண்ணீரில் நனைந்திதுப்பின். இதோ வீழுந்து நனைந்துவிட்டேன். நீங்கள் உதவாவிட்டால் எதை நான் அழுவாயித்திருப்பினோ அவற்றை இப்போது அழுவாயித்துவிட்டேன். தயவுசெய்து இளிமீல் என்னைக் காஜூம்போது என்னைக் காப்பாற்றியதாகப் பெறுமை பேசுவேண்டாம். இப்ப மகிழ்ச்சிதானே? என்ற கேட்டார். மூல்லாவைக் காப்பாற்றியவதுக்கு வெட்கமாக இருந்தது. அன்றமுதல் மூல்லாவை எங்காவது கண்டால் தலையைக் கீழே தொங்கப் போட்டுக்கிளாண்டு சுத்தம் இல்லாமல் போவது வழக்கமாகியிட்டது.

-1

குழந்தை.

காலம் மாறக் கல்வியும் மாறி
ஞாலும் வாழ நன்மைகள் செய்யும்

இன்றைய பிரச்சனைக் கீட மனியாத
அன்றைய கல்வி யாருக்கு வேண்டும்?

இயற்கைப் புறத்துக் கேற்படுந் தீங்கும்
செயற்படு முறையும் சேர்ந்தது கல்வி.

நடத்தை முறையும் நாட்டு நிலையும்
எடுத்துக் காட்டும் இயற்கைக் கல்வி.

நாட் பாடுகளை நாடாக் கல்வீக்
கோட் பாடுகளைக் கொளுத்தல் நன்று.

சிறப்புடன் இயற்கை வளத்தில் தினைக்கவும்
பொறுப்புடன் அதனைப் புரக்கவும் கல்வி.

ஒத்தகப் புச்சிகள் நாட்டைப் பொக்குவர்
வித்தக விண்ணார் விருத்திகள் செய்வன்.

-மதுரகவி வி. கந்தவனம்
(கன்டா)

எங்கள் இளந்தளிகள்
ஆழ-ஆவணி, 98 திதழிலைட்டம்பெற்ற
போட்டிகளுக்கான விடைகள்.

போட்டி எண்: 1

திரேமாதிரியான சீங்கங்கள்: இல: 1 - இல: 7

போட்டி எண்: 2

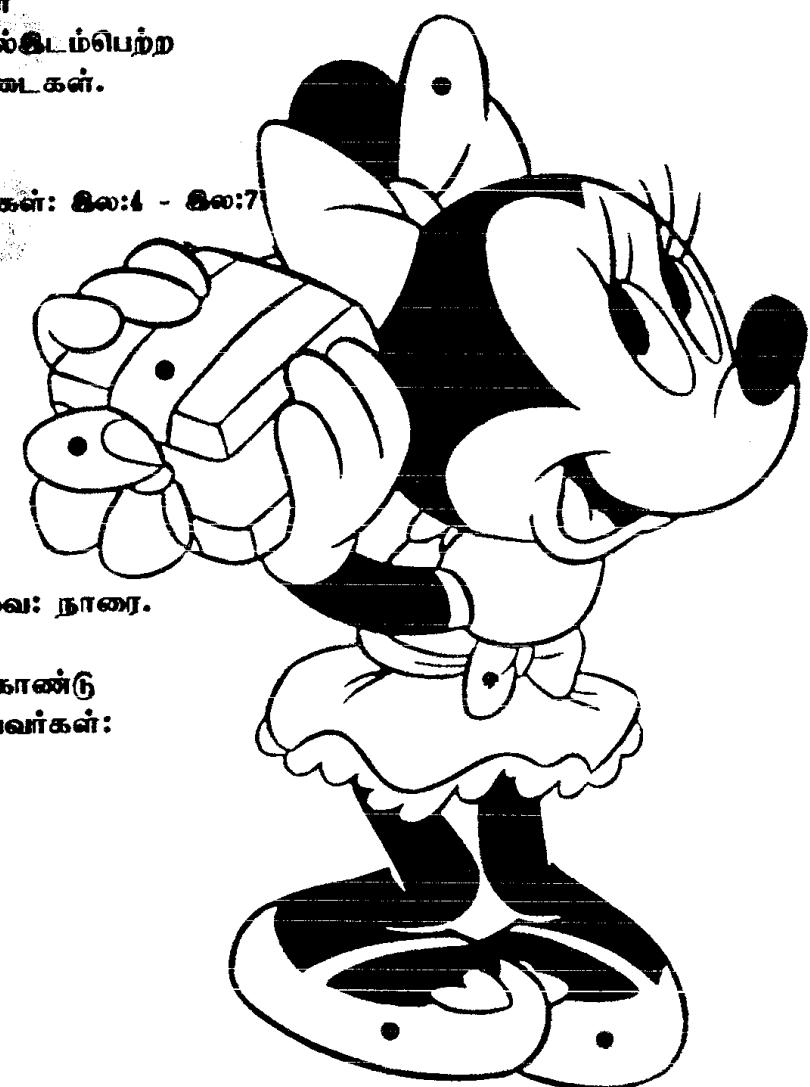
3	14	16	9	42
6	17	11	8	42
15	4	10	13	42
18	7	5	12	42
42	42	42	42	42

போட்டி எண்: 3

மறைந்திருக்கும் பறவை: நானூ.

போட்டிகளில் பங்குகொண்டு
விடைகளை அனுப்பியவர்கள்:

- 1.கஜீநாத் தவம்.
- 2.சீவஞ்ஜீவ் சீவராம்
- 3.ந.திருக்ஜமுகன்.
- 4.ந.துயாளினி.
- 5.செ.சீவாகர்.
- 6.செ.டர்சன்.
- 7.செ.ஸ்ரீயகேஸரி
- 8.அ.சோக் குலதாசன்
- 9.ஆனந்த் குலதாசன்

சர்பான் விடைகளை எழுதியவர்களில்
அதிர்ஷ்டசாலீயாத் தெரிவு செய்யப்பட்டவர்:
ஆனந்த் குலதாசன்.

போட்டிகளில் பங்குகொண்ட இளந்தளிகள் அனைவர்களும் எமது
வாழ்த்துக்கள் பாராட்டுதல்கள்.
.....33.புரக.....எங்கள் இளந்தளிகள்.

காகிதத்தின் கதை.

இன்று காகிதம் அறிவியல் தொடர்புட்டல் இன்ன பல்வேறு துறைகளுக்கும் அத்தியாவசியமானதாகத் திகழ்கின்றது. காகிதப்பாவணன் இல்லாத உலகினை கற்பணை பண்ணவே முடியாது.

ஆதியில் மனிதன் கருத்துப் பரிமாற்றத்திற்கு மோதி கண்டுபிடித்து ஸீஸ்ப்ரைக் பின்பு வேறுவிதங்களில் வெளிப்படுத்தமுண்டது எழுதும் முறை கண்டுபிடித்ததும் காகிதத்திற்கான தேவையும் பிற்ந்தது.

எலும்புகள் களிமன்புத்தப்படுத்தப்பட்ட தோல். இலைச்சருகுள் என எத்தனையோ ஆகங்களில் எழுத ஆரம்பித்தான்.

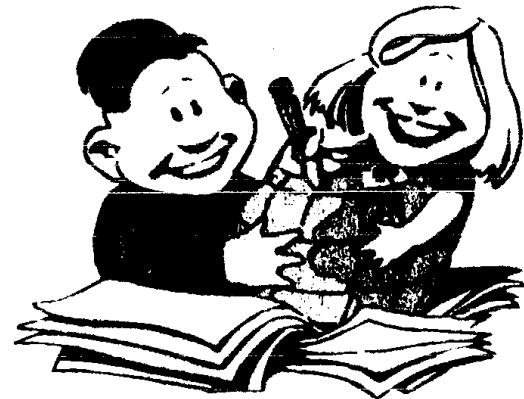
ஒவ்வொன்றிலும் ஒவ்வொருக்குறைகள். காலம்கழிய பட்டுத்துணரிகள் கண்டுபிடித்து எழுதிக்கொண்டிருந்த சீனர்கள் கிபிழுதலாம் நூற்றாண்டளவில் மெல்லிய துணிபோல் மரப்பலகைகளை தயாரித்து அதில் எழுதியிருப்பதற்கு சான்றுகள் இருக்கின்றன.

சிரி. 105ல் சாய்வான் என்பவர் தாவரங்களின் நார்களை அரைக்குத் தூக்காக்கி தட்டையன கடுதாசியை டருவாக்கினார். இதனால் சீனர்கள் காகிதத்தில் எழுதத் தொந்கினாலும் மூலம் நூற்றாண்டளவில்தான் கொரியா வழியாக ஜப்பானுக்குப் பறவியது இந்தக் காகிதம்.

770ல் காகிதத்தில் அச்சிக்கும் வழக்கம் தோன்றியது.

(770ல் துருக்கியில் கைதாகியிருந்த சிங்கக்கைகள் காகிதம் செய்யும் ரகசியத்தை துருக்கியர்களுக்குச் சொல்லிக்கொடுத்து விடுதலைபெற்றதாக ஒரு கதை நிலவுகிறது.)

இம் நூற்றாண்டில் எகிப்திலும் பின்னர் மொஹாக்கோவிலும் காகிதம் செய்யும்

தொழில்பாவியது. மொஹாக் வழியாக ஸ்பெயின்மூலம் இத்தாலிக்கும் வந்தது. ஆனால் காகிதத்தின் விலைமட்டும் அதிகமாய்த்தான் இருந்தது. இத்தாலிய காகிதத்தின் புகும் 13ம் நூற்றாண்டில் ஆசியாவில் பரவியது.

பிரான்ஸில் 1348இல் காகித ஆலைகள் உடயமாறிற்று. ஆணாலும் 14ம் நூற்றாண்டில் ஜரோப்பானிற்கு காகிதம் வந்தபின்புதான் அதிகம் வளர்ச்சி கொண்டது. 17ம் நூற்றாண்டில் மிகத் தரமாக இருந்தது ஒல்லாந்தர்களின் காகிதம். 1844ல் கெல்லர் என்பவர் மரக்கூழ் கண்டுபிடித்தார்.

தந்கால காகிதத் தொழில் சிறக்க காரணமாயிருந்தது கெல்லரின் கண்டுபிடிப்புத்தான்.

1820வரை காகிதத்தினரம் கையாலேயே ஒற்றி எடுக்கப்பட்டது. பின்னாளில் அதற்கும் இயந்திரம் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது.

நிக்கொலஸ் ஹாயில்ஸ் எவ்வளவு நீளமான காகிதத்தையும் செய்யக்கூடிய இயந்திரத்தைக் கண்டுபிடித்தார்.

தொலைபேசிக்கம்பிகளுக்குக் காவலியாக 1891வரை பயன்படுத்தப்பட்டது.

இன்று எத்தனையோ காதனங்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டும் இன்னும் காகிதத்திற்கு நூற்றாக்குறை நிலவுகிறது.

(கதவி இதழிலிருந்து)

ஜேர்மனியில் 16 ஆண்டுகால வலதுசாரி ஆட்சியை மாற்றிய இடதுசாரிக் கூட்டணி.

ஜேர்மனியில் நடைபெற்ற பொதுத் தேர்தலில் இடதுசாரிக்கூட்டணி வெற்றிபெற்றதன் காரணமென்ன?

பதினாறு ஆண்டுகாலம் பிரதமர் பதவிவகுத்த திரு கெல்மட் கோல் தமது சொந்தத் தொகுதியில் ஆறுயிரம் வாக்கு வித்தியாசத்தில் தோல்வியடைந்தது ஏன்?

ஜேர்மன் பொருளாதாத்தில் பாரிய வீழ்ச்சிகள் ஏதும் ஏற்படவில்லை. மாறாக ஜரோப்பிய ஒரே நாணய பாவிப்பிலும் ஜரோப்பிய இணைப்பிலும் ஜேர்மன் முழுமூச்கடன் சுடுபட்டு சர்வதேச அளவில் புகழைத் தேடிக்கொண்டுள்ளது. வேலையற்றோர் தொகை நாளுக்கு நாள் அதிகரித்தது.

40 லட்சம்க்கூடு வேலையின்றி இருந்தால் நாட்டின் நிலை எப்படியிருக்கும்? இவர்கள் அனைவருக்கும் நாளாந்த வாழ்க்கைக்கு அரசே படியளக்கவேண்டும்.

இது அரசின் செயற்றிட்டங்களில் ஏற்பட்ட தோல்வி என்று குறிப்பிட்டாலும் மக்கள் இதற்காக வலதுசாரி அரசை நிராகரிக்கவில்லை.

ஜேர்மன் இணைப்பு மிகவும் சுதந்திர முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது. இதற்காக பிரதமர் கோல் தலைமையில்லை வலது சாரி அரசு பெருமுயற்சி செய்தது. இணைப்பில் பெருவெற்றியும் கண்டது.

ஆனால் கீழ்க்கு ஜேர்மனியை 45 வருடாகலம் ஆட்சி செய்தவர்கள் அந்த நாட்டை கரண்டியுள்ளார்கள். எந்தவிதமான முன்னேற்றத்தையும் செய்யாது மாட்டுக் கொட்டில்களைப் போன்ற வீடுகளையும் மக்களை மந்தைகளாக நினைத்து சாப்பாடும் வேலையும் கொடுத்து ஆட்சிசெய்து வந்துள்ளார்கள். இதனால் ஜேர்மன் இணைப்பின் பின் கீழ்க்கு ஜேர்மனியைக் கட்டியெழுப்ப தமது முழுச் செல்வத்தையும் கொட்டவேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது.

முதலில் மக்கள் ஜேர்மன் இணைப்பை மிகவும் மகிழ்ச்சியுடன் வரவேற்ற போதும் சகல வழிகளிலும் வரிகள் உயர்த்தப்பட்டதும் என் எமக்கு இந்த நிலை என மனவருத்தப்பட்டனர்.

ஆனால் அதற்காகவும் வலதுசாரி அரசை அவர்கள் வெறுக்கவும் இல்லை. குறையும் சொல்லவில்லை.

அப்படியானால் அவர்களின் தோல்விக்கு காணம் என்ன? இடதுசாரிக் கூட்டணி வெற்றிபெற்றது எப்படி?

1994ம் ஆண்டு நடைபெற்ற பொதுத்தேர்தலின்போது பிரதமர் கெல்மட் கோல் .....

35 புவரக்

ஒரே ஒரு பொய்யைச் சொல்லிவிட்டார். பொதுத்தேர்தலின் பின் வரி உயர்வு இருக்கவே இருக்காது என பகிற்கமாக வாக்குறுதியில்தார்.

அதனால் மக்கள் மீண்டும் வலதுசாரி அரசுக்கு அந்தத்தேர்தலில் கூடுதலாக வாக்கில்தனர்.

பிரதமர் கோல் தேர்தலில் வெற்றிபெற்ற ஒருமாதத்தில் வரிகளை உயர்த்தினார். தேர்தலின்போது அதித்த வாக்குறுதியை காற்றில் பறக்க விட்டார். அன்றே பிரதமர் கோலை இனிமேல் தேர்ந்தெடுப்பது இல்லை யென்று மக்கள் முடிவெடுத்துவிட்டார்கள்.

அதன் எதிராலிதான் 1998ம் ஆண்டு பொதுத் தேர்தலில் ஒன்தத்தேயன்றி வேறு முக்கிய காரணம் எதுவுமில்லை.

இதுசாரிக் கூட்டணி எங்கே மக்கள் மறந்தாலும் மறந்துவிடுவார்கள் என்ற பயத்தில் பிரதமர் கோல் பொய் சொன்னவர் என அடிக்கடி மக்களுக்கு ஞாபக்படுத்திக்கொண்டிருந்தனர்.

புதிய பிரதமர் திரு.கோடை கரேடே அக்டோபர் மாதம் 27ம் திகதி பாரானுமன்றத்தில் பெரும்பள்ளும் வாக்குகளினால் பிரதமராகத் தெரிவு செய்யப்பட்டார். புதிய பாரானுமன்றம் அக்டோபர் மாதம் 26ம் திகதி கூடியது. SPD, Grüne கட்சி அரசுக்குரிய புதிய அமைச்சர்களும் தெரிவு செய்யப்பட்டுள்ளார்கள்.

பொதுத் தேர்தலில் இதுசாரிக் கூட்டணி வெற்றிபெற்றதற்கு மற்றொரு காரணம் SPD கட்சியின் சார்பில் போட்டிமிட்ட பிரதமர் பதவி வேப்பான் திரு.கோடை கரேடே. மக்கள் மத்தியில் செல்வாக்கு பெற்றவராக இவர் திகழ்ந்தார்.

ஜேர்மனியின் வடபகுதி மாநிலமான நீடாசக்ஷன் மாநிலத்தில் முதல்வராக இருந்து வந்தவர்.

இம்மாநிலத்தில் CDU கட்சியின் செல்வாக்கை முறியடித்து இம்மாநிலத்தில் SPD கட்சி ஆட்சியை அமைத்தவர்களையுது நிறும்பிய இவர் கடந்த ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் நான்காவது மனைவியாக பத்திரிகையாளர் பெண்மணியை திருமணம் செய்துகொண்டார்.

இதுசாரிக் கூட்டணி பதவிக்கு வந்ததும் உடனடியாக ஒரு ஸ்டம் இளைஞர்களுக்கு வேலை வழங்க திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

இளம் குழந்தை பாதை தவறிப்போகாமல் அவர்களை சிறந்த முறையில் வழிநடத்த சகல நடவடிக்கைகளும் மேற்கொள்ளப்படும் என புதிய பிரதமர் தெரிவித்தார்.

அக்திகள் விடயத்தில் இதுசாரிக் கூட்டணி தீர்க்கமான முடிவொன்றை எடுத்துள்ளது.

அக்திவிண்ணப்பம் நிராகரிக்கப்பட்ட அக்திகளை தமது சொந்த நாடுகளுக்கு திருப்பி அனுப்பக்கூடாது என்பதில் Grüne கட்சி தீவிரமாக

.....36.புரூக.....

இருக்கின்றது.

ஜேர்மனியில் தற்போது இருப்பவர்களுக்கு நிந்தாவதிலிட வசதி செய்துகொடுக்கப்படவேண்டும் என்பதில் SPD கட்சி உறுதியாக இருக்கின்றது.

அத்துடன் ஜேர்மன் குடியில் உரிமை பெற்ற தகுதியின்வர்களுக்கு ஜேர்மன் கடவுச்சிட்டு வழங்கப்படுவதுடன் அவர்களின் சொந்தாட்டு கடவுச்சிட்டும் வைத்திருக்க அனுமதியிலிக்கவேண்டும் என்றும் SPD கட்சி கூறிவந்துள்ளது.

எனவே தற்போது ஜேர்மனியில் நிலவிவரும் அக்திகள் பிரச்சனைகள் தொடர்பாக இடதுசாரிக்கூட்டணி சாதகமான முடிவொன்றை எடுக்கும் என எதிர்பார்க்கலாம்.

ஆனால் புதிய அக்திகளின் வருகையை கண்டிப்பாக இடதுசாரிக் கூட்டணி அரசு விரும்பாது என்பதையும் இங்கு குறிப்பிட்டாகவேண்டும்.

ஜேர்மனியில் மூன்று இனவாதக்கட்சிகள் அதாவது வெளிநாட்டினரை குறிப்பாக அக்திகளை விரும்பாத கட்சிகள் இந்தத்தேர்தலில் போட்டிமிட்டன. DVU, NPD, Republikaner ஆகிய கட்சிகள் இனவாதத்தைக்கக்கியும் பாரானுமன்றம் செல்லமுடியவில்லை.

ஆனால் 5.1 வீதமான வாக்குகளை மூன்றும் இணைந்து பெற்றுள்ளன. அதனால் இனவாதத்தை ஜேர்மனியமக்கள் முற்றுமுழுதாக நிராகரித்து விட்டாகக் குறிப்பிட முடியாது.

செப்டம்பர் மாதம் 27ம் திகதி நடைபெற்ற பொதுத் தேர்தலில் கட்சி நிலவரம் வருமாறு,

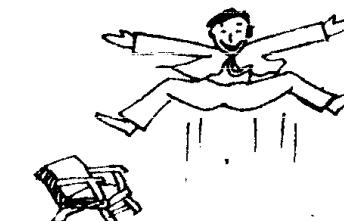
SPD — 298 ஆசனங்கள்

Grüne — 47 ஆசனங்கள்

CDU/CSU — 245 ஆசனங்கள்

FDP — 44 ஆசனங்கள்

PDS — 35 ஆசனங்கள்

வசந்தம் ஒரே நாளில் மலர்ந்து விழுவதில்லை. அதுபொலத்தான் வாழ்வில் உயர்வுதம்.

கைகாட்டிகள்.

படத்ததில் கிடைத்தலு.

பூட்சீ இப்பொழுதே நடைபெறவேண்டிய ஒன்று.

எதிர்காலத்தில் அல்ல.

மறுமலர்ச்சி ஏற்பட வேண்டியது இன்றே, நாளைக்கல்ல.

நான் கொல்லிக்கொண்டு வருவதை நங்கள் சோதனை செய்து பார்த்தால், உடனத்தியான மறுமலர்ச்சி, பதுமை, ஒரு புத்தம் புதிய தன்மை ஏற்படுவதைக் காண்பீர்கள்.

எனென்றால், ஆஸ்வம் காட்டும்போது விளங்கிக்கொள்ளவேண்டும் என்ற வீருப்பும், ஊக்கமும் இருக்கும்போது, மனம் அமைதியாக இருக்கின்றது.

நம்ரில் பலரிடம் உள்ள இடர்பாடே நமக்கு விளங்கிக்கொள்ள வேண்டுமென்ற உந்துதல் இல்லாததுதான்.

எனென்றால் நாம் விளங்கிக்கொண்டால் அது பூட்சீகரமான செயலை வாழ்க்கையில் கொண்டுவந்துவிடும் என்ற நாம் அஞ்சகிறோம். அது வராமால் தடுக்கிறோம்.

காலத்தையோ, ஒரு குறிக்கோளையோ பாப்பாயாக மாற்றும் செய்யப் பயன்படுத்தும்போது ஒரு பாதுகாப்புச் செயல்பாடு வேலை செய்கிறது.

ஆகவே, மறுமலர்ச்சி நிகழ் கணக்கில்தான் ஏற்படுமிழும் நாளைக்கு, எதிர்காலத்தில் அல்ல.

மகிழ்ச்சியடைய, உண்மையை கடவுளை உணரக் காலத்தைச் சார்ந்திருக்கிற மனிதன் தன்னைத்தான் ஏயாற்றிக் கொள்கின்றான்.

அவன் அறியாமையில் வாழ்கின்றான். ஆகவே சச்சரவோடு இருக்கிறான். நம்முடைய துண்பாக்களிலிருந்தெல்லாம் வெளிவரக் காலம் ஒரு வழிபல் என்று கண்டுகொள்கிற மனிதன், அதனால் பொய்ம்மையிலிருந்து விடுபடுகின்றான்.

அப்படிப்பட்ட மனிதலுக்கு இயல்பாகவே விளங்கிக் கொள்ள வேண்டுமென்கின்ற உள் எண்ணம் இருக்கின்றது.

ஆகவே அவனுடைய மனம் தன்னியல்பாகவே அமைதியாகிறது. எவ்வீதக் கட்டாயமுமின்றி பயிற்சியின்றி, மனம் சல்லமைற்றுப் போயமையில் எந்த விடையையும் எந்தத் தீர்க்கையும் நாடாமல் அடக்காமல் தவிர்க்காமல் இருக்கும்போதுதான் மறுமலர்ச்சி உண்டாக முழும்.

எனென்றால் மனம் அப்பொழுது உண்மையை உணரும் ஆற்றல் பெறுகிறது.

பின் உண்மையை விடுதலையைக் கொண்டு வருகிறது— விடுபட வேண்டுமென்ற உங்கள் முயற்சியல்ல.

(நூல்:- ஜே.கேயின் -வாழ்க்கையின் வாசற்படகள்)

— ஸிலஸ் ஸுவாத்தினர்

கவுண்ட்ரில் நிற்கும் சேவையாளன் ஒருவன் வரவுசெலவுத் தினக்குறிப்பை அங்குமின்கும் தட்டினான்.

கொஞ்சநேரம் அவன் யோசித்துவிட்டு இடது பக்கமாகத்திரும்பி—

“இந்த ஒருவழியைத்தவிர வேறு ஒருவழியும் இல்லை”என்று சொன்னான்.

“இந்தப் பாதிராத்திரியில் எவ்விடத்திலும் உங்களுக்கு தனிஅறை கிடைக்காது.

நீங்கள் தாராளமாக வேறு ஹோட்டல்களுக்குப் போய் முயற்சி பண்ணிப்பார்க்கலாம்! ஆனால் நான் இப்பவே கொல்கிறேன். உங்களுக்கு

வேறு இடத்தில் ஒன்றும்கிடைக்காமல் திரும்பிவந்தால் நாங்கள் உங்களுக்கு மறுபடியும் சேவைசெய்ய இயலாயல் போய்விடும். ஏனென்றால் அந்த

‘பிள்பெட்’ றாமில் இருக்கும் மற்றொரு படுக்கை — நீங்கள் என்ன காரணத்திற்காக அல்லத் தீடுக்க

விரும்பவில்லை என்று எனக்குத் தெரியாது — பாதிநித்திரையில் வரும்

வேறு ஒரு ஆளுக்குக் கிடைத்து விடும்!”

“அப்படியென்றால் சரி. நீங்கள் கொல்கிறபடி நான் அந்த றாமையே எடுக்கின்றேன். ஆனால் எனக்கு இப்பவே தெரிந்தாகவேண்டும். யாருடன் நான் அந்தறாமில் தங்கிமிருக்கவேணும் என்று. எனக்கு ஒரு பயமுமில்லை வேறு யாருடனும் தங்கிமிருக்க! என்றாலும் தெரிந்துவைத்திருக்கிறது நல்லது என்று நினைக்கின்றேன். அவர் வந்துவிட்டாரா?”

“அவர் எப்போலா வந்துவிட்டார். இப்போது அவர் நித்திரையில் இருப்பார் என்று நினைக்கிறேன்”

அவன் உடனே ஒரு அனுமதிப்பத்திற்கை வாங்கி நிரப்பிக்கொடுத்துவிட்டு தனக்கென ஒதுக்கப்பட்டிருந்த அந்த அறையைத்தேடி மாடியேறிப்போனான். மேலோரேனதும் அறை நெருங்க அவன் மெஸ்லமாக மூச்சையக்கி நடந்து போனான். அறைக்குள் படுத்திருப்பவன் ஏதாவது சுத்தம் கேட்டு எழுந்துவிடுவானோ என்ற யோசனையில்.

கதவருகே வந்ததும் கதவத்துவாரத்தின்வழியாக குனிந்து பார்த்தான். பார்க்கும்பொழுது பக்கத்து அறையிலிருந்து ஒரு ஆள் வெளியே வந்தான். இனி அப்படியாவது இடம் தெரியாமல் தமிழருபவன்போல் நடிக்கவேண்டும் அல்லது நூழுமுக்குள்ளே திறந்து போகவேண்டும் என்று நினைத்தவனாக அவன் மெஸ்லமாகக் கதவைத் திறந்து உள்ளே போனான்.

கதவைச் சாத்திவிட்டு கவிட்சைத் தேடினான்.

கவிட்சைத்தேடிக் கண்டுபிடிக்குமுன்னாம் அறைக்குள்ளிருந்து யாரோ நித்திரையில் கதைய்துபோல் தடித்த குரலொன்று வந்தது. ம்...தயவுசெய்து வைற்றைப்போடுவேண்டாம்நீங்கள் இந்தறுஞமை இருட்டாக விட்டால் எனக்கு நீங்கள் ஒரு உதவிசெய்தமாதிரி இருக்கும்.” “நீங்கள் நான் வருவேணன்று காத்துக்கொண்டிருந்தீர்களா?” என்று அவன் கேட்டான்.

கேட்டதற்கு மெத்தையில் படுத்திருப்பவன் பதில் சொல்வதை விட்டுவிட்டு நூச்சும்போது கவனமாக நடவுங்கள். என்னுடைய ஊன்றுகோலும்பெட்டியுப் பிலத்தில்தான் கிடக்கின்றன. நான் சொல்கிறபடி நீங்கள் வந்தீர்களானால் உங்களுடைய மெத்தைக்கு சுகமாக வந்திடலாம். முதலில் கவர்க் கறையாக மூன்றாவது எடுத்து வரையுங்கள். பிறகு அப்படியே வசதுபக்கமாகத் திரும்பி மூன்றாவது எடுத்துவரையும் மூன்றாவது எடுத்துவைத்தால் நான் படுத்திருக்கும்மெத்தைக்கு அருகே இருக்கும் உங்களுடைய மெத்தைக்கு முன்னால் நிற்பீர்கள்.” அவன் சொன்னபடியே செய்தான். மெத்தைக்குக் கிட்டவந்ததும் சட்டையை மாற்றிவிட்டு மெத்தையில் ஏறிப்படுத்தான். படுத்திருக்கும்போது பக்கத்தில் படுத்திருப்பவனின் கவாசிக்கும் மூச்சு சுத்தமாகக் கேட்டதும் இன்றைக்கு நித்திரையில்லை என்று யோசித்தான். கொஞ்சமேற்றும் கழித்து -

உங்களுடைய பெயர் என்னவென்று நீங்கள் சொல்லவில்லை. என்று அவன் மெதுவாகக் கதைக்க ஆரம்பித்தான்.

பக்கத்தில் படுத்திருப்பவன்

“நீங்கள் என்ன ஏதேனும் வேலை விசயமாகவோ வந்திருக்கிறீர்கள்?” “நீங்கள் என்ன ஏதேனும் வேலை விசயமாகவோ வந்திருக்கிறீர்கள்?” நான் இங்கு வந்திருக்கும் காரணம் உலகத்திலேயே என்னைத்தவிர வேறு யாரிடமும் இருக்காது. ஏனென்றால் என்னுடைய சிலைமை அப்படி இருக்கிறது”

“நீங்கள் தற்கொலை செய்யப்போற்றிங்களா?” “இல்லை! ஏன் என்னைப் பார்த்தால் அப்படியா தெரிகிறது? ” என்று அவன் கேட்டான்.

.....40.புதூர்.....

“எனக்குத் தெரியாது நீங்கள் எப்படிருப்பீர்கள் என்று. இந்த இருட்டுக்குள்ளே எனக்குமட்டுமல்ல யாருக்கும் உங்களையாற்றாள் எப்படிருப்பீர்கள் என்று தெரியாது”

“எனக்கு ஒரு மகன்இருக்கிறான். அவனுக்காகத்தான் நான் இவ்வளவுதூரம் இங்கே வந்திருக்கிறேன்!”

“அவன் ஆஸ்பத்திரியில் இருக்கிறானா?”

“அப்படியோன்றும் இல்லை. அவன் சுகமாகத்தான் இருக்கிறான் ஆனால் அவன் சரியாகப் பயிற்சியிடவான். நெடுகிலும் சோகமாக இருப்பான்தாவது ஒரு நிமில்பார்த்தால்போதும் அவன் உடனே திடுக்கிடுவான்.”

“அப்படியேன்றால் அவன் ஆஸ்பத்திரியில்தான்!”

“அப்படியேன்றும் இல்லை!”

“இப்பான் நீ கொஞ்சம் முன்னமாகச் சொன்னாய் அவன் சுகமாக இருக்கிறான் என்று!”

“ஆனால் அவன் எப்போதும் பயந்தவன் அவ்வளவும்தான்!”

“அப்படியேன்றால் அவன் தற்கொலை செய்யலாமே!”

“என்ன நீங்கள் இப்படிச் சொல்கிறிங்கள்? அவன் ஒரு சிறுவன். அவன் இப்போதுதான் உலகத்தைக் கொஞ்சமாக அறிந்துகொண்டு வருகின்றான். அவன் ஏன் நெடுகிலும் சோகமாக இருப்பான்றால் ஒவ்வொரு நாளும் அவன் விடியிலில் பாடசாலை போகும்போதும் ரயில்வேச் தடுப்பு முன்னால் காலைரயில் போகும்வரை யார்த்துக்கொண்டு நிற்பான். அவன் அங்கே நின்று சிரித்துக்கொண்டும் கைகாட்டிக்கொண்டும் நிற்பான்.”

“அதுக்கு என்ன இப்பு?”

“பிறகு அவன் பாடசாலைக்குப்போவான். அவன் திரும்பி வீட்டுக்கு வரும் போது கவலையோடு சிலநேரங்களில் அழுதுகொண்டும் வருவான். அதன் பிறகு வீட்டுவேலை ஒன்றும் செய்யமாட்டான். ஒருந்தரோடேயும் கதைக்க மாட்டான். மற்றப்பிள்ளைகளோடு சேர்ந்து விளையாடவும் போகுமாட்டான். இப்படி இது கணகாலமாகநடக்கின்றது. அவனையெற்றி நினைத்தால் எனக்கு வேதனையைப் போதுமானது!”

“அதற்கு என்ன காரணமென்று நீங்கள் நிவைக்கிறிங்கள்?”

“அவன் ரயில்வேத்தடுப்பு முன்னால் நின்று கைகாட்டும்போது ரயிலில் பயணம் செய்யவர்களில் ஒருவராவது திரும்பி கைகாட்டுவதில்லை. அதை அவனால் சுகியாகத்தாங்கிக்கொள்ள முடியவில்லை என்று நினைக்கிறோம் - நானும் என்னுடைய மனைவியும்! அவன் கைகாட்டும்போது ஒருவராவது திரும்பிக் கைகாட்டுவதில்லை. அதற்காகவே பயணம் செய்யவர்களிடம்போல் என்னுடைய மகன் கைகாட்டும்போது நீங்களும் திரும்பி கைகாட்டுக்கள் என்று கேட்கலாமா?”

“அப்படியேன்றால் நீங்கள் நாளைக்கு காலை ரயிலில் ஏறி உங்கள் மகன் கைகாட்டும்போது நீங்கள் திரும்பிக் கைகாட்டப்போகிறீர்களா?”

“அந்த யோசனையில்தான் நான் இங்கு வந்திருக்கிறேன்!”

.....41.புதூர்.....

"எனக்காளால் சின்னப் பிள்ளைகளைப்பிடிக்காதுநான் சின்னப் பிள்ளைகளைப் பற்றி சிந்திப்பே இல்லை என்றால் அவர்களால்தான் நான் என்னுடைய மனைவியை இழுந்தேன் அவன் முதல் பிரசவத்தில் இறந்துவிட்டான்"

"கேட்க கவலையாகத்தான் இருக்கின்றது."

"நீங்கள் நானைக்கு எந்தப் பக்கமாகப் போகின்றிருக்கள்?"

"காலை ரயில் எப்பவும் ரவுண் பக்கமாகத்தான் போகும்."

"நீங்கள் நானைக்கு இந்தக்காரியந்தை நிச்சயமாகச் செய்துதான் ஆயிர்களா? அப்படிச் செய்கிறதில் உங்களுக்கு கவலை இல்லையா? ஏனென்றால் இது ஏமாற்றுகிறமாதிரியல்லவா இருக்கிறது?"

அவன் காதில் விழுத்தாததுபோல் படுத்திருந்து நித்திரையாகிவிட்டான்.

மறுநான் காலையில் எழுந்ததும் அவன் தான்மூலம் அந்த அறையில் இருப்பதை அறிந்துகொண்டான்.

நோத்தைப் பார்த்தான். இன்னும் ஜந்து நிபிடங்கள்தான் காலை ரயிலுக்கு இருக்கிறது. அந்தரயிலை எப்படியும் பிடிக்க இயலாது என்று அவனுக்குச் செரிந்ததும் இன்னும் ஒரு இரவு இங்கேயேதங்குவது என்று நினைத்தபடி கவலையோடு தன் வீட்டுக்குப் போனான்.

வீட்டிபோய் அறையைத்திறந்ததும் அவனின் மகன் சந்தோசத்தில் சிரித்துச் சொன்னுடைய வேகமாக ஓடிவந்து கட்டிப்பிடித்தான்.

"இன்னைத்து ஒருஞ்சுள் நான் கைகாட்டும்போது திரும்பிக் கைகாட்டினான். கனநேரமாகக் கைகாட்டினான்."

"ஒரு ஊன்றுகோலோடவா?"

"ஆம்..கைமில் ஒரு தடி வைத்திருந்தார். கடைசியாக ஒருவெள்ளைச் சூதுண்டை அந்த தடியில் கட்டினவத்து யண்ணல்வழியே பிடித்திருந்தார். எனக்குத்தெரியாத தூரம் வரும்வரைக்கும் அவர் வெளியே அதைப் பிடித்திருந்தார்!"

□□□

நல்ல எண்ணம் ஒன்றை உங்களுடுமிகிழுச்சியான மனம் போசித்து வைத்திருக்கும்போது அதைச் செயலில் முயற்சி செய்து பார்க்க வேண்டும்.

ஒப்பட்டவைகளாகிருக்கவேண்டும்.

ஒரு செடி பூமியிலிருக்கும் காலமெல்லாம் ஜீவனோடிருக்க முடியும்.

அதைவிட்டு வெளியே எடுத்தால் அது காய்ந்துவிடும்.

அதேவிதம் ஒருமீன் அதனுடைய ஆதாரமாகிய தண்ணீரில் வசிக்கும்வரை ஜீவனோடிருக்கும். அதைவிட்டு தூக்கி தாழாயிலே போன்றோமென்றால் அது மரித்துப்போகும். இவைகளின் நிலை இப்படியானால் மனிதனுடைய விஷயத்தை சற்று சிந்திப்போம்.

மனிதன் எந்த ஆதாரத்திலிருந்து வந்தான்? அவனுடைய ஆதாரம் கேவலும் மன்னுமாகும். அவனுடைய சீரம் மன்னிலிருந்து சிருஷ்டிக்கப்பட்டது. ஆனால் உள்ளான மனிதன் தேவனிடமிருந்து தேவனுடைய சொந்த காயலிலே சிருஷ்டிக்கப்பட்டான். ஆதி(126) மனிதனுடைய நாசியில் ஜீவ கவுசத்தை ஆனோர் என்று பார்க்கிறோம். ஆகவே மனிதனுடைய ஆதாரம் தேவன்தானே. ஆகவே மனுஷன் தேவனைவிட்டு விலகுப்போது சாவுக்கு உட்படுகிறான்.

தேவனைவிட்டு ஒட்டிப்பிருக்கும் வரைக்கும் அவன் பிழைத்திருப்பான்.

தேவனைவிடும்போது அவனுடைய ஜீவன் பாதிக்கப்படுகின்றது.

இரண்டாவதாக. எந்த ஆதாரத்திலிருந்து சிருஷ்டியானது சிருஷ்டிக்கப்பட்டதோ அந்த ஆதாரத்திலேதான் அவைகள் பாராமிக்கப்பட வேண்டுமென்பது தெளிவாகிறுகிறது. ஆகவேதான் மனுஷனுடைய பாராமிக்கிடக்கற்று தேவன் ஏதேனும் தோட்டத்தை உருவாக்கினார் அதை அவன் கைமில்கொடுத்து அதை பாராமிக்கவும்பண்படுத்தவும் வேண்டுமென்று கட்டளையிட்டார்.

மனுஷனுக்காக தேவன் எத்தனை நல்ல காரியங்களை சிருஷ்டித்தார் என்று பார்க்கும்போது வியப்பளிக்கிறது. (ஆதி 2.8 – 12 வாசிக்கவும்)

தேவனாகிய கர்த்தர் ஏதேனும் என்னும் தோட்டத்தை உண்டாக்கி தான் உருவாக்கின தேவனாகிய கர்த்தர் அவன் அவன் புசிம்தற்கு வேண்டிய சுலப மனிதனை அநிலே வைத்தார். தேவனாகிய கர்த்தர் அவன் புசிம்தற்கு வேண்டிய சுலப விருட்டங்களையும் முனைக்கப் பண்ணினார். அதுமுட்மேல்ல தேவனாகிய கர்த்தர் அந்த தோட்டத்தற்கு தண்ணீர் பாயும்படி ஏதேனுமிருந்து ஒரு நநி ஓடி அங்கேயிருந்து பிரிந்து நாலு பெரிய ஆறுகளாக ஓடி செறிப்பக்கும்படி செய்தார்.

அந்த ஆறுகள் போகும் ஜீவமெல்லாம் போக், பிந்தைகளும், கோபிதைகள் கல்லும் அந்த ஆறுகளை விண்ணயுமென்று வேதம் சொல்லுகிறது. இதிலிருந்து கர்த்தர் மனிதனை எவ்வளவு ஞாசிக்கிறார் என்பது புவ்யெடுகின்றது. தேவன் மனிதனை சிருஷ்டிக்கும் முன்னாகவே முழு உலகமும் அவருடைய உள்ளத்தில் உருவாகியிருந்தது.

அவருடைய உள்ளத்தில் ஏற்கனவே உருவாகியிருந்த புது உலகத்தை வெளியிடையாக காணக்கூடிய உலகமாக நிறுத்தும்படி தண்ணுடைய வாயைத்திறந்து வார்த்தைகளைப் பேசினார். ஒவ்வொருநாளும் சிருஷ்டிப்பு உண்டானது. அதேவிதமாக தேவ மனுஷனும் சுத்துவத்தை உண்மயனாக இருக்கவேண்டும் என்ற ஒரு பெரிய திட்டத்தையே அவருடைய உள்ளத்தில் வைத்திருந்தார்.

அவருடைய உள்ளத்துக்குள் மறைந்திருக்கிற எதிர்காலத் திட்டத்தை மனுஷன் புரிந்துகொண்டு அவரைவிட்டுப் பிரியாம் ஜீவிக்கிறவரைக்கும் மனுஷனுக்கு ஒரு மாபெரும் எதிர்காலம் உருவாகி நிற்கும் என்பதில் யாதொரு நீதோகமுபில்லை. ஒவ்வொரு தேவமனிதனும் தண்ணீருக்கவேண்டும் ஒரு புதிய உலகத்தை சிருஷ்டிக்கும்படியான

43 புதைக.

தேவ சந்துவம் மலுஷனுக்குள் மறைந்திருக்கின்றது. அந்த ஆற்றலை மலுஷன் புரிந்துகொள்ளவேண்டும். அதை தன் வாயில் வார்த்தைகளால் பேசி ஒரு புதிய உலகத்தையே சிருஷ்டிக்கக்கூடிய அந்த தேவசந்துவத்தை உபயோகிக்கவேண்டும். அது கண்கூடிய காணப்படுமுன் முதலாவது அது தேவமனிதனின் உள்ளத்திற்குள் உருவாகவேண்டும். உன் உள்ளத்திற்குள் உருவான ஓர் எதிர்காலந்தான் உன்னுடையதாயிருக்கப்பொரித்து.

ஒரு ஸ்திரி தன் குழந்தையைப் பெற்றிடுக்குமுன் எப்படி அது காப்பத்தில் உருவாகிறதோ அதுபோலவே நம்முடைய விகவாசத்தினம் ஒரு வருங்கால உருவை இன்றைக்கு வெளியிட்டையைப் காணாத நிலையில் நம் உள்ளத்திற்குள் முதலாவது உருவாகிறது. காவும் நிறைவேறும்போது ஒரு குழந்தை முழு உருவேடு யாவரும் உருவாக்கும் குழுவிக்கொண்டு உலகம் காணக் கூட்க விதத்தில் ஓர் புதிய உருவாக்கும் குழுவிக்கொண்டு உலகம் காணக் கூட்க விதத்தில் ஓர் புதிய உருவாக்கும் குழுவிக்கொண்டு உருவைடு யாவரும் என்று உறுதியைப் பொல்லிக்கொள்கிறேன்.

சுகாப்பத்தையே வெளிக்கொண்டுவரும் என்று உறுதியைப் பொல்லிக்கொள்கிறேன். ஒருதேவனுடைய மலுஷனின் தரிசனம் அவன் ஆசிர்வதிக்கப்படுவது மட்டுமல்லம் அவன் ஒரு விகவாச சந்தியை உருவாக்க தேவன் விரும்புகிறார். ஆசிர்வதிக்கு, நீங்கள் ஆசையால்தான் மலுஷனை சிருஷ்டித்தப்போது அவர்களை ஆசிர்வதிக்கு, நீங்கள் பல்கிப் பெருவி பூமியை நியப்பி. சுகல ஜீவ ஜூந்துக்களையும் ஆண்டு கொள்ளுக்கள் என்று சொல்லியுள்ள ஆசிர்வதித்தான். பழுகிப்பெருகுக்கள் என்று சொல்லும்போது ஒரு விகவாசமலுஷன் தங்குடைய விகவாச ரகத்தில் ஒரு கூட்டம் மக்களை உருவாக்க வேண்டுமென்பது தேவனுடைய சித்தமாயிருக்கிறது.

தரமான விகவாசம் தரமான விகவாசத்தைப் பிறப்பிக்கும். ஆகவே தேவ திட்டத்தில் தரமான விகவாச மக்களை தங்களைப்போல தரமான விகவாச மக்களை உண்டாக்கக் கூடிய சுதாவத்தை பெற்றவர்களைய் இருக்கிறார்கள் என்கின்ற ஒரு சுதாவத்தை நமக்கு வெளியிடுக்குவின்றார். நம்முடைய விகவாசத்திற்கு ஒரு சந்தி உண்டு என்பதை நாம் மறந்துபோகக் கூடாது.

நம்முடைய உலகப் பிரகாரமான சொத்துக்களை எப்படி நமது மக்களுக்கு உயில் மூலமாக எழுதி வைக்கிறோமோ. அதைப்போலவே நமக்குள் இருக்கிற விகவாசமாகிய அந்த சொத்தை. நம்முடைய ஆவிக்குரிய சந்தாக்களுக்கு பகிர்ந்தளிக்க தேவன் நம்மை அழைத்திருக்கிறார் என்பதை நாம் மறந்துபோகக்கூடாது.

கார்த்தர் தாமீ இந்த சுதாவத்தை புரிந்துகொள்ள நடைமுறையிடத் தங்களுக்கு உதவி செய்வாராக! ஆஃமன்.

(நீரி - மங்கா ஆஃமீன்.)

வழங்கியோலவே மீக மீக நூந்து கொண்டிருந்தது.

குறிப்பிட நாளன்று டொனால்ட் தம் குழுப்பத்தினருடன் குறிப்பிட இடத்தில் பீக்கோவை சந்தித்தார்.

அவரது பென்ஸ் காரரைக் கண்ட மாத்தீரத்தில் பீக்கோவின் முகத்தில் பெரும் மாற்றம் ஏற்படுவதை டொனால்ட் கவனித்தார் அதில் ஒருவித வெறுப்போ அச்சேலோ கலந்திருந்தது போல அவருக்குத் தெரிந்தது.

அவர்களை வருவேற்ற பீக்கோ அவர்களுக்கு வழிகாட்டிக் கொண்டு முன்னே சொல்ல டொனால்டன் வாகனம் பின் தொடர்ந்தது.

அவர்கள் சேர வேண்டிய இடத்தில் அவர்களை வருவேற்க டாக்டர் ரம்பேல் காத்திருந்தார். அவர்களைக் கண்டதும் வந்து வருவேற்றவர்கள் கண்களின் தூக்கம் கூரவில் எதிரொலித்தது. அம் அந்த பென்ஸ் காரர் எங்கே எவ்வ கண்ணிலும் டாயால் ஒளித்து வைக்கலாம் என அவர் சுதாவாகவே பேசி தத்தளிப்பதை டொனால்ட் அவதானித்தபோது அவருக்குக் கொண்டுவாய்கிறார்.

இதா கறுப்பின் மக்கள் விழும் புரியால் அந்த ஆடம்பரான காரரைக் கண்டுவிட்டு இபக்கத்தைப் பற்றித் தவறான கணர்ப்பான்றை உதிர்த்து விட்டால்? இயக்கம் ஒரு தவறான நபரோடு செந்துகொண்டு தியங்குவதாக எண்ணத் துவங்கவிட்டால்?

டாக்டர் ரம்பேல் வெளிப்படையாகவே அதைச் சொல்லி வாகனம் மறைவாக நிறுத்தப்படவும் முக்கீயம் என்று தழுத்துக் கொண்டிருந்தார்.

டொனால்ட் குறுக்கிட்டுச் சொன்னார்.
“தருமுதீ ரம்பேல் தினுதான் தின்த ரகச் கார்களைவேபே மிகச் சீரியாகும் பிகமிக மலீவானதுமானும் தெரியுமா?”

டாக்டர் ரம்பேலின் கண்கள் சீவந்தன.

“நீங்கள் சொல்லது ஒரு சீரியான விளக்கமாகாது. இது ஒரு பென்ஸ். அதாவது இது... பென்ஸ் என்றால் பெனஸ்தான். சீரியதும் பெரியதும் ஒன்றுதான். இதை எங்கள் மக்களில் யாராவது பார்க்க நேர்ந்துவிட்டால் இனிமேல் எங்களோடு பேசவும் முன்வா மாட்டார்கள்.”

அந்த மக்களின் மனங்கள் எந்தளவிற்குப் பாதிக்கப்பட்டனவாப் பிருக்கின்றன என்பதை என்ன அவருக்கு மீகவும் வேதனனாகத்தான் இருந்தது. என்றாலும் என்ன செய்வது என்று தெரியவில்லை.

வசதிகளுக்கும் தேவைகளுக்கும் கூட வீதியாசம் கண்டுகொள்ள முடியாதபடிக்கு அடக்கமுறை ஆசிகளால் பலாத்தாரமான முறையைப் பழுப்பும் தான். வாரா வீட்பிர்ட்டால் ஒரு சமூகமீட்டு நெருத்துவமாகச் சீந்திக்காமல் போய்விடக்கூடுமோ என்ற நிபாயமான அச்சுத்துக்கு அன்றைய நெருத்துவமாகச் சீந்திக்காமல் போய்விடக்கூடுமோ என்று நிபாயமான அச்சுத்துக்கு அன்றை

வெள்ளையின இனவாத ஆசீன் பாதிப்பு இடமளித்திருந்தது பற்றிய சீந்தனைக்குள் ஒரு கணம் டொணால்ட் புதுந்தாலும் மறுகணம் நிதானப்பட்டுக் கொண்டார்.

விருந்து டாக்டர் திருமதி மலேஸின் சீரிய விட்டுவையே ஒழுங்கு செய்யப்பட்டிருந்தது.

அமர் இருபது பேளவில் கூடியிருந்தனர் அங்கும் நட்பு மறவும் நீரைந்து காண்டிட்ட குழந்தையோனாலும் டொணால்ட் தம்பதியினர்க்கு தாங்கள் ஒரு நீசீயங்கிட்டில் கேள்வீக் கூண்டில் நிறுத்தப்பட்டிருந்தது போன்ற உணர்வை கற்று நேரத்தில் ஏற்பட்டது.

அவர்களின் தண்டிட்ட மற்றும் சமூக வயப்பட்ட அனைத்து வீரபங்களும் கேள்வீகளைப் பிளக்கம் கோரப்பட்டு நின்றன. அவர்களது அரசியல் நிலப்பாடுபற்றியும் தனிப்பட்ட நியீலூம் பொதுவிலூம் அவர்களின் சீந்தனைகள்நடவடிக்கைகளின் நோக்கங்கள் பற்றித் தெளிவான விளக்கங்கள் கோரப்பட்டன.

அவர்களது பதில்கள் திருப்பதி தாத்தக்கனவாய் இருந்தபோது தங்களின் மகிழ்ச்சியையும் திருப்புகியையும் வெளிப்பட்டிய கேள்வி கேட்டவர்கள் பதில்கள் திருப்பினிக்காதபோது அவற்றை சாக்டாக வெளிப்பட்டிருந்தனர்கள்.

டொணால்ட்ரும் அவரது மனனவியும் பிக்கோவின் இயக்கம்பற்றிய தமதுகருத்துக்களை வெளிப்படுவதில் எதுவிதமான தயக்கமும் கொள்ளவில்லை. துமக்குச் சரிசென்பட்டதை பயனின்றி சொல்லி வாதிட்டு தெளிவுபடுத்தியது. அவர்களின் விளக்கங்களைப் பற்றித் திருத்துக்கூட்டு வேண்டியனவற்றை ஏற்றும் கொண்டார்கள்.

பரஸ்பரம் உண்மையான எண்ணத்தோடே நடந்து முந்த கலந்துரையாடலும் விருந்தும் பிக்கோவின் இயக்கத்தவர்களுடன் டொணால்ட் குருமத்தினாலை ஒரு ஈர்ப்பு கொண்ட மனீதர்களாக, நண்பர்களாக சேர்த்துக் கொண்டு வரிட்டது எனலாம்.

மனீதத்தின் மாண்பினை இனர்ந்த உயிர்கள்தாம் ஒன்றையொன்று மதித்து உதவி நிற்க, இனமங்கள் நிற்கக் கூடியன என்ற உண்மை அன்றிலிருந்து வேறுஞ்சி வளர் ஆர்ப்பித்தது.

டொணால்ட் தம்பதியினர்க்கு அந்த நட்புமானது ஒரு மிகப்பயன்கொண்ட அனுபவங்களை வெளியிட்டு காரணம் கணக்கற்ற கட்டுப்பாடுகளும் சட்டத்திட்டங்களும் தீட்டிட்ட அயைந்து விட்டது. காரணம் கணக்கற்ற கட்டுப்பாடுகளும் சட்டத்திட்டங்களும் தீட்டிட்ட விதத்தில் அங்கே சரினமக்களையும் நெருங்கலே விடாமல் தள்ளி நிறுத்திக் கொண்டிருந்தன. அங்கிருந்த அந்த நிலைமையில் மிகக் குறைவான இதுமான நட்புறுவுகள் சீல இடுங்களில் சீல நேரங்களில் தொடர்ந்து கொண்டுமிருந்தன. அப்படிப்பட்ட இடங்களில் அவை கறுப்பினமக்களைக் கறுப்பாகப் பார்க்காமல் மனீதராகப் பார்க்கின்ற சீல நல்ல வெள்ளை மன வெள்ளையர்களைப் படிந்து கொண்டிருந்தன. ஆனால் அவை தைரிப்பத்துடன்தான் என்று கேட்டால் உறுதியான பதில் கிடைப்பது கடினமாயிருந்தது.

டொணால்ட் தம்பதியினர்க்கு மிகவும் தூக்கத்தை ஏற்படுத்திய அனுபவம் பிக்கோவின் இயக்க உறுப்பினர்களோடு பழக்கப்பட ஏற்பட்டது. அன்றைய சாதாரண கறுப்பின மக்களின் பழக்கங்களில் முதன்மையானதாகத் தாங்களைப் பின்து கொண்டிருந்தது. அன்றைய சட்டங்களின் கீழ் வெள்ளையாக நிறுந்து கொண்டிருந்தது. அன்றைய சட்டங்களின் கீழ் வெள்ளையாக நிறுந்து கொண்டிருந்தது.

இயற்கையாகவே உயர்ந்தவர்கள் போன்றும் கறுப்பினர் தூந்தவர்கள் என்றும் மனதுக்குள் விவகைத்துவரிடப்பட்டிருந்த உணர்வானது அடிமைத்தனத்தைத் தலைவீதியென்றே ஏற்ற நின்ற மனீத பினங்களைபே உருவாக்கி வைத்திருந்தது.

ஆனால் பிக்கோவின் இயக்க உறுப்பினர்கள் அந்த அடிப்படையைத்தான் முன்முதலைச் சூடைத்துத் தகர்த்து ஸீரிய வெளியீடு தொடர்க்கீருந்தார்கள். சமயரீபாதைத் தன்மைப்பிக்கைகளையிரும் சமயதீவீபாதைத் தன்மைப்பிக்கைகளையிரும் சமயப்படுத்துவதில் அதை தீவிரம் தம் தலைகையை தாழை காத்து நின்று காட்டி நிற்கும் கம்பியும் இப்படிநடத்தை ஒவ்வொன்றிலும் அவர்கள் தம் தனித்துவத்தை வெளிப்படுத்தும் பாணியில் நடந்து கொள்வதை அவதானித்து டொணால்ட் துபத்தினர்க்கு அத்தகைய நடவடிக்கைகள் தம் இனத்தவர்களே உரிப்பது என்ற கொள்கையில் ஆரியருந்த காலப்போக்கு அனுபவத்தால் அவதானிப்பது கஷ்டமாகவும் இருந்தது.

நம்மைப்போலுமே இவர்களும் நடக்கின்றார்களே என்ற எண்ணம் அவர்களீட்டும் எழுந்தது. ஆனால் அது அவர்கள் வளர்ந்து வந்த வாழ்க்கை முறைகளுக்காக முழுமீது என்றும் அது பிழை என்றும் அவர்கள் உணர்ந்து கொண்டார்கள்.

சகல வசதிகளையும் தமது பிறப்பு நியையாகக் கொண்டுவரிட்ட வெள்ளையர்க்கு தமது நாட்டின் பெருமைத்தவரின் முழுவரியையற்ற நிலையில் இவ்வாறான மாற்ற நீகழ்வுகள் வளர்வது சிருவகையில் புதிய அனுபவாகவும் புதுக்கல்வீசாகவும் அனுப்புத்தீவிட்டது. ஆக் அவர்கள் இவர்களில் வாழ்க்கையின் மாறுதலின் பரிணாமத்தைப் பழக்கத்தார்கள்.

அடுமைத்தனத்தைப் பற்றியே அறிந்திராத ஓரினத்தின் உரிமைக்க நடத்தகையக் கருதப்பட்டுவந்த பழக்கவழக்கங்கள், ஆடமைப்பட்டுவந்த ஓரினத்துக்குத் தெளிவாகுத்தி, உணர்ந்தி அதை நிச்சந்து நடந்து பழகவிடுவது என்பது இலகுவான காரியமல்ல. ஆனால் அதை பிக்கோ தலைது இயக்க உறுப்பினர்கள் மூலம் விவகைத்து, சாதித்து வைத்தான்.

அடுமைப்பாலைவளவுத்தீவிட்ட காத்தி நிருத்தாகக் கான வைத்ததைப்போல அந்தப் புதிய உணர்வால் மக்கள் அவை பொங்கியீழுத் துவங்குவதைத் தீர்க்கதீர்ச்சனாக டொணால்ட்ரும் அவரது மனனவை வெளியூடியும் உணர்ந்து கொள்ளத் தலைவர்கள்.

தலைவருளைந்து வாழ நின்ற கறுப்பாகுத்து தலைவருளை நிலைமையில் உணர்ந்து வைத்ததைத் தொலைவுந்தன் வீரித்து வேலை இலகுவை இனர்ந்தி அறிவுபர்த்தி அமைத்த வேலை இலகுவைவுக்கு தொலைவுந்தன் வீரித்து வேலைக்கு எனவுண்மை விளக்கீட்டுவே கறுப்பாகுக்கு

என அன்றைய மக்களின் சீந்தனையையும் செயற்பாடுகளையையும் பிக்கோவின் புதுவழிக்குள் நடத்திச் செல்லத் தொடர்க்கீருந்து வைத்து அவர்கள் பால் தம்மைத் தாழை நெருங்கி வைத்துக் கொள்ளத் தொடர்க்கீருந்தார்கள்.

ஆனால்... அதனால் எவ்வளவு பராய ஆடத்து அவர்களை நெருங்கீக் கொண்டிருந்தது?

தொடரும்.....

.....47.புவரக.....

நெஞ்சுபொறுக்குதில்லையே...

காலைச் சேவலுக்கு முன்
விளக்குமாற்றுப் பிடியால்
வேலிமில் கறையான் தட்டி
ஊரை எழுப்பும் சின்னம்மாக்கா

காளைக்குத் தீனி வைத்து
கழுத்து மணி கிணுகிணுக்க
நுகத்தடியில் மாட்டிலிட்டு
வயலுக்குப் புறப்படும் வல்லிபுரத்தார்

அம்மா என்று அலையும் முழலைகள்
பள்ளிசெல்லும் மாணவ கலகலப்பு
விடியல் காலத்தால்
விடுப்புக் கேட்டுவரும் பியாசர்கள்
இன்னும் பல...

எல்லாம் ஒரு காலமாய்
இனித் திரும்பாத சரித்திரமாய்
இயலும்மட்டும் நினை என்ற போக்கில்
நீயும்தான் நானும்தான்

நாங்கள்தான் ஓம் நாங்கள்தான்
ங்களுக்காக வெளிக்கிட்டோம்
வெடித்தபோது
வீரியமில்லாத எச்சங்களாய் வந்து
விழுந்துவிட்டோம் பிச்சைப் பாத்திரமாய்

விழுந்தாலும் மீதையில் மண்ணில்லை
நலிந்தாலும் நாம் நாம்தான்
எமக்கென ஒரு வட்டம்
அதற்குள் நான்பெரியவன்...?

— இராஜன் முருகவேல்.

வித்தியாசங்கள்.

மனித சமுதாயமே கொந்தசம்
மனந்திறந்து பேங்கள்
இயற்கையாய் ஊன்றுவில்
மழுபொழிவின்றுதெப்போல்
மணவிக்கணவும் கழுவங்கள்.
கண்முடியிடுக்கும்
என்னங்களை
மன்முடிப் புதையங்கள்
வக்கரம் கொண்டு வாழாது
உந்தந்தகதக் கேடுங்கள்
முடக் கொள்கைதனில்
விண்ணிடாது
முற்போக்கு விவைகளை
விதையங்கள்.
பிஂபோக்குக் கொண்டு
கிருப்பதாக்
பள்ளே நாம்சிசல்வதையும்
அறிவிக்கள்
வித்தியாசங்களுக்குள்
வித்தியாசப்படும் மானிர்களே
விசக்கித்தான்
வாழுந்துங்களேன்...!

— ஸ்ரீகண
(நெதர்வாந்த)

ஏதோ ஒரு இலட்சியத்துக்காக வாழ்ந்து,
இலட்சியத்துக்காகக் கஷ்டங்களை அறைவித்து,
இலட்சியத்துக்காக வாழ்நாளை அர்ப்பணித்து,
இலட்சியத்துக்காகவே உயிர்துறப்பதான் வாழ்க்கையாகும்..

நட்பு.

புவிம் வள்ளு உறவினைக்கொள்ளும்-
அதன் தேவையை அநுநூலுவதற்காக!
குரியன் உறவினை மேன்டு நிறும்-
குரிய காந்தப்பு தான் மனவதற்காக!
தாய்மகள் உறவு உண்டு-
தாய்மயிற்றல் பிறந்ததற்காக!
சகோதரார்கள் உறவுண்டு-
தீர்தாய் வய்திறில் பிறந்ததனால்!
நட்பெழும் உறவு
ஏந்த உறவுகளினாலும் வருவதற்கை
கிரு உள்ளங்களின் ஒழுகித்த
கருத்துப் பரிமாற்றமே நட்பு
கருவங்கு கருவா்
எழுவித பல்ளையும் எதிர்பாராமல்
உறுவாகும் உறவே நட்பு.
கருவன் பாச்ததினை தாயிமும்
பண்பினைத் தந்துதுயிடும்
குழுக்கத்தினை ஒசிரியிடமும்
நேசத்தினையும் உகை
எழுபவத்தினையும்
நன்பனிடம் கிருந்தும்
பெற்றுக்கொள்ளின்றான்.

— க.சுக்ரீராமா

இந்துமகேஷ்

எழுதிவரும்

இட்டல்வேம்

நெடுங்குதைத் தொடர்

அடுக்க இதழில்!

தியாகத்தின் பாதையிலே.....

(சென்ற இதழ் தொடர்ச்சி.)

மறுநாள் மதிய பூசைக்கு கோயிலுக்கு போய்விட்டு வந்த செந்தூரன் அவசர அவசரமாக எங்கோ வெளிக்கிடுவதைக் கண்ட அவனது தாய் கனகம்—

"டேய் தம்பி எங்கே இப்ப இவ்வளவு அவசரமா சாப்பிடாமல் கொள்ளாமல் வெளிக்கிடுகின்றாய். நேற்று இரவுப் பூழுங்கா சாப்பிடவில்லை!" என

அங்கலாய்த்தாள்.

"நான் கோயில்ல பிரசாதம் சாப்பிட்டுட்டன். எனக்கு பசிக்கேல்லை. இவன் வசந்தன் வீட்டை போட்டு வாறன்"

செந்தூரனுக்கு இன்று சாந்தியின் முடிவு என்னமாதிரி இருக்குமோ என்ற குழப்பம். அதனால் பசியோ தாகமோ உறக்கமோ அவனைக் கிட்டவும் நெருங்கவில்லை. பசியெந்தால் பத்தும் பறந்திடும் என்றுதான் அவன் கேள்விப்பட்டிருக்கிறான். ஆனால் காதல்வந்தால் பசியோடு பத்தும்பறந்திடுப் பெற்று அனுபவத்தில் என்று இப்போது அனுபவத்தில் காண்கிறான்.

அவனின் சைக்கிள் வசந்தனின் வீட்டை நோக்கி விரைந்தது.

இவன் போகும் பாதையில்தான் சாந்தியின் வீடும் இருந்தது.

அந்தை எழுந்தாள்-
இனுவையூர் கு.விக்கினேஸ்வரன்.

50.பூரக.....

மெதுவாக சாந்தியின் வீட்டை நோட்டம்விட்டவன் அங்கு சாந்தியின் சிலமனைக் காணாததால் அவள் ரிழுசனுக்குப் போய்விட்டாள் என்னவினிக்கொண்டு வசந்தனின் வீட்டை நோக்கி சைக்கிளை பிதித்தான். அவனது வீட்டை அடைந்த செந்தூரன் வசந்தனின் தாய் கிணற்றுதியில் நிற்பதைக்கண்டு

"வசந்தன் நிக்கிறானா மலர் அக்கா?" என வினவினான்.

"அவன் தம்பி எங்கையோ போட்டுவந்து நித்திரை கொள்ளுறான். ஏதேனும் அலுவல் என்றால் உள்ளுக்கைபோய் எழுப்பி கடையும்."

உள்ளே போன செந்தூரன் வசந்தனைத் தட்டி எழுப்பினான்.

"டேய் வசந்தன்.எழும்பா!"

"என்னடா செந்து..என்ன விசயம்? இப்பவந்து எழுப்பிறாய்?"

"டேய்... நான் உனக்கு சொன்ன விசயத்தை மறந்துபோனியே சாந்தி ரிழுசனாலை வாற நேரமாக்கு"

"அட..அட..கோவிக்காதை செந்து நான் மறந்துபோனன். இந்தா ஒரு நிமிசத்திலை வெளிக்கிட்டு வாறன்!"

அடுத்த சில நிமிடங்களில் நண்பர்கள் வெளியே வந்தார்கள்.

சாந்தியை எங்கே வைத்துக் கதைப்பது என்று ஆலோசனை கேட்டான் செந்து.

"எங்கடை சிவாவின்ர தேப்யன் கடைவச்சிருக்கிற சந்தியில வச்சுக் கேட்பம். அதோட இன்னைக்கு ஞாமிற்றுக்கிழமைகடையும் பூட்டு.றோட்டில் சனமுய் குறைவா இருக்கும்"

அவர்களின் சைக்கிள் குறிப்பிட சந்தியை அடைந்து வெகுநேரமாகியும் சாந்தி வரவில்லை.

"என்னடா செந்து.. இன்னும் சாந்தியைக் காணேல்ல!" என்ற வசனத்தை முடிக்காமலே "மச்சான்..செந்து உனர் ஆள் வாறான்!" என்றான் வசந்தன்.

"டேய் வசந்தன்.. எனக்கு உடம்பெல்லாம் நடுங்குது.. சாந்தி என்ன பதில் கொல்லுறும்போனா..அல்லது வீட்டில்லைதான் கொல்லுறும்போனா தெரியேயா."

சாந்தி இவர்களை நெருங்க....

"சாந்தி! உங்களோடை கொஞ்சம் கதைக்கலாமா?" என்ற வசந்தனைட் பார்த்து,

"ஹ். பிரச்சினை இல்லை... எங்கோ விசயம் கதைக்கப்போறியள் வசந்தன் அண்ணேண்?" என்றான் சாந்தி.

"உங்களிட்டை ஒரு விசயம் கேட்கப் போறம். விருப்பம் என்றால் விருப்ப என்று கொல்லுங்கோ. இல்லை என்றால் இல்லை என்று கொல்லுங்கோ.நான் சுத்திவிளைக்காமல் விசயத்துக்கு வாறன். இவன் செந்தூரனை பற்றியும் அவன் குணநடையனைப் பற்றியும் உங்களுக்கு நல்லத் தெரியும். அவன் உங்களை விரும்பிறான். உங்களை என்று கொல்லுறுத்தவிட உங்களுடைய குணத்தை மனதார விரும்புறான் உங்களின் விருப்பத்தை கொல்லுங்கோ!"

51.பூரக.....

“ஐயோ...எனக்குத் தெரியாது...இதுக்கே இப்ப என்னை மறிச்சனீங்கள்? அப்பாவுக்குத் தெரிஞ்குது என்றால் கொலைதான் விழும்” என்றவன் விரும்பாத ஒசுக்கினை பிதித்தான்.

வினாவாக கோக்கங்கள் மதுறை. “என்னடா இவன் இப்படி.... ஒருநாள் ஒவிம்பிக் போட்டியிலை விட்டா முதல் இடம் இவனுக்குத் தான்!” என்ற வசந்தன் செந்தூரணனப் பார்த்து, என்னடா செந்தூரன் யோசிக்கிறாய்க் கவலைப்படாதை அவன் மாட்டன் என்று சொல்லேல்லதானே. தனக்கு பயமாய் இருக்கு என்றுதானே சொன்னவன். நீ பயப்பிடாதை. இப்பத்தானே ஆனை உசுப்பிவிட்டு

இருக்கிறாய். கொஞ்சநாள் பொறுத்து தருப்பக்கட்டப்பா? “அதுசிரி வசந்தன். இவள் போய் நாங்கள் கேட்டதைப்பற்றி வீட்டை சொன்னான் என்றால் விசயம் விரீதமாய் போயிடுமெல்லோ!” சொன்னான் என்றால் விசயம் விரீதமாய் போயிடுமெல்லோ! “நீ ஏன் பயப்பிடுமாய்? இப்பத்தே பெண்களின் முன்னேற்றம் வெகு உச்சத்துக்கு போய்டுது. ஒரு விசயத்தை கயமா சிந்திக்கிறதுக்கு அவை பக்குவப்பட்டிடனம். விருப்பம் இல்லை என்றால் இல்லை என்று சொல்லுவினமே ஒழிய வீட்டிலைசொல்லி பிரச்சினையை வளர்க்காமினம். நீ பயப்பிடாமல் போ கொஞ்சநாள் பொறுத்து கேட்பம்!”

சில நாட்களுக்குப் பிறகு—
வெந்தன் சொன்னதுபோல் மறுபடியும் ஒரு சந்தர்ப்பம் வாய்த்தது.
கோயில் திருவிழாவும் முடிந்து பழைய நிலைமைக்கு அந்தக் கிராமம்
திரும்பியிருந்தது.

திரும்பியிருந்தது. செந்தூரன் ரியூசனுக்கு போவதற்காக வெளிக்கிட்டுக் கொண்டிருந்த சமயம் வெளியில் “செந்தூரன் செந்தூரன்” என்று கூப்பிடும் குரல் கேட்டது. வெளியில் தாய் இராசேஸ் அக்காவின் குரல்மாதிரி இருக்குது. ஏதேனும் சாந்தியின் தாய் இராசேஸ் அக்காவின் குரல்மாதிரி இருக்குது. சொல்லாமல் பிரச்சினையோ...சாந்தி இவ்வளவு நானும் நான் கேட்டதைப்பற்றி சொல்லாமல் இப்ப சொல்லி அதைப்பற்றிக் கேட்கத்தான் தாய் வாறானோ? என்ற விடையில் வந்தான் செந்தூரன்.

மனக்குமிக்கத்துடன் வெளியில் வந்தான் செந்துமான்.
"என்ன ராஜேஸ் அக்கா... கூப்பிட்டனீங்களே?" என்றான் நடுங்கு
இ ஸ்ரீக்குடன்.

“ஓம் தம்பி! இவன் சாந்தி யாழ்ப்பானைத்தில் இருக்கிற அவளின்ர பெரியப்பா வீட்டுக்கு போனவன். தேப்பன்தான் கூட்டிக்கொண்டு வாறதென்டு இருந்தவர். அவருக்கு ஏலாமல் இருக்காம். இருட்டுப்படிமுற நேரம் ஆச்சு. அவள் தனிய வரமாட்டாள் அதுதான் உம்மால ஏலும் என்றால் குறைநினைக்காமல் கூட்டிக்கொண்டு வாறிரோ?”
கரும்பு தின்னக் கூலியா? என மனதிற்குள் நினைத்துக்கொண்டு — “ஓம் அக்கா நான் கூட்டிக்கொண்டு வாறன்!” என்றான் செந்துஉரன்.
அவனது மனதிற்குள் ஆயிரம் மத்தாப்புக்கள் ஒன்றாய் திதுனின்.

இங்கைக்கு நல்ல சந்தர்ப்பம். இதை நழுவவிடக்கூடாது. எப்படியாவது சாந்திரின் முடிவை கேட்டுவிடவேண்டும். வசந்தனையும் கூட்டிக்கொண்டு போவம். என மனதிற்குள் ஏண்ணியவனாய் புறப்பட்டான் கெந்துரான்.

இவன் வசந்தன் வீட்டுக்குப்போய்ச்சேரும்போது அவன் எங்கோ செல்வதற்கு வெளியில் வந்துகொண்டிருந்தான்.

“மச்சான் வசந்தன் எங்கேயேச் அவசர அலுவலக போற்றியீ?”

"இவ்வை செந்து கம்மா இருக்க அலுப்பா இருந்திச் சுதான் உதால் கத்திப்போட்டு வருவதும் என்று வெளியில் வர நீ வாறுயி"

"இப்பு நான் ஒரு முக்கியமன அலுவலா யாழ்ப்பாணம் போகவேணும். வாறியே?"

“ஏன் என்ன விசயம்? இந்த நேரத்திலை? நேரம் ஜுந்து மணி ஆச்சு-இப்பு? என்ற வசந்தனை இடைமறித்த செந்துரங்—

“மச்சான் பூல் நடுவிற் பாலை விழுந்தமாதிரி சாந்தியை இன்டைக்கு முடிவு கேக்கிறதுக்கு நல்ல சந்தர்ப்பம் அமைஞ்சிருக்கு”

“நந் யூமோனியை விட்டுத் து முதல் விசயத்தைச் சொல்லு. எந்தப் பழங் எந்தப்பாவிலை விழுந்தது?”

"காந்தி யாழிப்பானத்திலை இருக்கிற அவளின் பெரியவா வீட்டிலை நிக்கிறானாம். மாஸ்ருக்கு ஏவதாம் அதுதான் என்னை ஒருக்கா கூட்டிச் சொல்லும் வாரினா என்ற காந்தியா அப்பு கீட்டர்"

“கொண்டு வாழ்ந்து என்று கூறுவதை அமல் செய்து உடனை மூட என்றிட்டு வந்திட்டப் போலக் கிடக்கு சரி வா போவும் உண்ணர் ஆகையை ஏன் கெடும்பான்”

இவர்கள் அங்கே போய் சேர இருங் படற் தொடங்கியிருந்தது.

"என்னா செந்து. இருட்டுப்பற நோமாக்க இனி எங்களினாலே சாந்தியா அனுப்புவின்மே அவையள்?"

"என்னை அணவியதுக்கு நல்லாத் தெரியும் மங்காண். இந்தே நான் கண்ணால் மாஸ்ரோடை வந்திருக்கிறேன். அணவியதும் என்னோடை நல்லமாத்தி. சரி... ஏதுக்கும் பேற்றலை அழிபார்ப்பியீ"

எதுக்கும் வெண்ணை அடிப்பாடும் வசந்தன் அடித்த பெல் சத்தம் கேட்டோ என்னவோ “யானை மூடுக்கிருக்கின்றி கருங்கிறின் தெறியங்கள் வெளியில் வந்தா.

“ஆக மன் ஆவ்வி செங்குள்ளேன்.”

"அட தமிழ் செந்தூரனே...என்ன விசயம் இந்தநோத்திலை...இன்னுக்கை வாய்த்தோலை..."

"இல்லை அன்றி... நேரம் போக்கு.. நாங்கள் மேகவென்றும். சாந்தியை கூப்பி வருத்துக்கு மாஸ்ஸருக்கு ஏலாதாம் அதுதான் என்னை அனுப்பிவிட்டவா சாந்திர் அம்மா!"

"பின்னள் சாந்தி...இன்னைக் கூட்டிக்கொண்டு போறதுக்கு தமிழ் செந்துரையை வந்து நிக்கிறோ!" என்று உள்ளோக்கி குரல் கொடுத்தா சாந்தியின்வெளியம்பா.

பெரியம்மாவின் குரல் கேட்டு வெளியில் வந்த சாந்தியின் முகத்தில் திரையில் ஒருபுறம் மகிழ்ச்சி ஒருபுறம். அதைச் சமாளித்து மறைத்துக்கொண்டு ஏன் அப்பா வரேலோ? என் வினவினான் அவன்.

மாஸ்ரந்து ஏலாதாம். அதுதான் என்னை அனுப்பிவிட்டவா உங்கட அம்மா.

“சீ நில்லுங்கோ சைக்கிளை எடுத்துக்கொண்டு வாறன்!” என்ற சாந்தி மறுநிலைம் சைக்கிளுடன் வெளியில் வந்தாள்.

இவர்கள் தட்டாதிரு சந்தியை அண்மித்த சமயம்—

“யே செந்து தட்டாதிரு சந்தி வந்திட்டுது. நீயும் போமல் வாறாம். அவனும் போமல் வாறாள். ஏதோ முடிவு கேக்கப் போறன் என்று அந்தோசமா வந்தாய். கேளன்! என்றான் வந்தன்.

“சாந்தி. என்ன போமல்வாறிங்கள். நாங்கள் ஏதோ தெரியாத ஆக்கன்யாத்திரி என்ற செந்தூரணைப் பார்த்த சாந்தி—

“நீங்களுந்தான் போமல் வாறிங்கள் நான் என்னத்தைக் கடைக்கிறது?”
நான் அன்றைக்கு கேட்டதையற்றி நீங்கள் இன்னும் ஒரு முடிவுப் பொல்லேல்ல! இப்பவாவது உங்கடை முடிவைச் சொல்லுங்கோ... இப்பிடி மெளனம் சாதிச்சா என்று அரித்தம்? நீங்கள் நினைக்கலாம் சில ஆண்கள் பெண்கள்மாதிரி பொழுதுபோக்குக்காக விரும்பிறன் என்று. அப்பிடி நான் விரும்பிறதா இருந்தா எங்கோடை யடிக்கிற எத்தினையோ வின்னையைளை நான் விரும்பிறுக்கலாம். ஆனால் நான் அவையைள் விரும்பில்ல. ஏன் தெரியுமா? அமைதியான துண்மும் அடக்கமான சபாவமும் இயற்கை எழிலும் உள்ள இந்த சாந்தியை நான் காதவிக்கிறதாலைதான். இதுக்கு மேலும் என் இதயம் முழுதும் நீங்கள்தான் நிறைஞ்க இருக்கிறிங்கள் என்பதை எப்படி உங்களுக்கு விளக்கிறது என்று தெரியேல்ல. இனியும் என்னில் உங்களுக்கு விருப்பம் இவ்வை என்றா சொல்லுங்கோ. இனி உங்கட வழியிலை நான் குறுக்கிடில்.”

“செந்தூரன். நீங்கள் என்னை தப்பா புரிஞ்சிருக்கிறிங்கள். உங்களை எனக்கு விருப்பம் இவ்வை என்று சொல்லேல்ல. ஆனா நான் இப்படிச்சுக் கொண்டிருக்கிறன்.”

“நீங்களும்படிக்கிறிங்கள். நானும்படிக்கிறேன். எங்கடை யடிப்பு முடிஞ்சு ஒரு நிலையை இடுத்துக்கு நாங்கள் வந்த பிறகு எங்கடை விசயத்தை உங்கட வீட்டுக்கும் எங்கட வீட்டுக்கும் சொல்லி அவர்களினர் சம்மதத்தோடு வேதிருமணத்தைக்கெய்வீம்.”

சாந்தியின் மௌனம் சம்மதமாயிற்று.

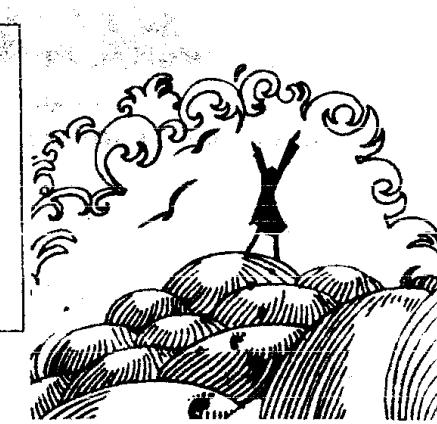
அவர்கள் ஒருவரையொருவர் புரிந்துகொண்டு காதலை வளர்த்தார்கள்.

இவர்களது காதல் வளர்ந்த வேகத்திலேயே—

நாட்டின் இணப் பிரச்சினையும் உச்சமிலைக்கு வரத்தொடங்கியிருந்தது.

ஓருநாள்—

நன்றாகப் பழுத்தத் தொங்கும் பழுங்களைக் கொண்ட மரம் தேராக நிற்காது. அதுபோல், ஆண்மீத்தால் பழுத் யோகிக்கும் ஒருவிகுறும் பணிவள்ளுன் காணப்படுவார்கள். குணமூட்டாத அன்றையாக பழுத்தவர்கள் காலத்துவன் தலை நிர்ந்து நிற்பார்கள், நடப்பார்கள்.

நாம் நங்கிக்கை கொண்டுள்ள சிற்றனைகளின் தழம் எய்வப்பட்டது என்பதை நம் சியல்களை வெளிப்படுத்துகின்றன.

உங்கள் நானியை, வெந்தவையைப் பீர் அங்கீர்க்கவீல்லையே என்ற வாங்களை நீண்டன முழு மாதங்கள். உங்கள் அங்கீரியுங்கள். ஆன மாதங்கள் உங்கள் இருக்குமாலே நழுத்துவதும் முழுமூலமாக கொண்டு வரும்.

உலகத்தின் நூனம் எல்லாம் இரண்டே வரிகளில் அடங்குகின்றன.

1. பொறுத்திதங்கள்!
2. நங்கிக்கையுடனிருங்கள்!

அமைதியாகவும் கலக்கழறாமலும் மனத்தைக் கட்டுப்படுத்தி வளர்வதை நோக்கி அழைத்துச் செல்வது ஆக்கம்தான்! இன்னெல்கள் எதிர்ப்பும் போது வெற்றிலேல் வெற்றி வெற்றுத் தருவது, நம்முடைய ஆக்கமான உறைங்கே! எனவே, எப்போதும் உண்மையான ஆக்கத்துவன் வாழ முயற்சி செய்யும்கள்.

நன்றாக்கு என்ன நாக்குமோ என்ற ஏன் கவலைப்படுகிறீர்கள்? உங்களை மட்டுமான், குவூல் கீப்பவையு கவலைச் சுலைகளைத் தத்துவதைக்கிறாரா? அவர் தந்த எல்லாக் கவலைகளையும், கூட்டங்களையும் மிகுந்த நங்கிக்கையுடன் அவர் கவலையில் இருக்கிவைத்து விடுங்கள்! நிகழ்காலத்தில் குவை உணர்வு வாழுமியும்.

மாண்பு

எட்டாவது ஆண்டு நிறைவே
சிறுகதை, கவிதை, கட்டுரைப் போட்டிகள்!

1. சிறுகதைப்போட்டி

- சிறுகதைக்கான கருவை நீங்களே தேர்ந்துகொள்ளலாம்.
- புவரச இளையதமிழ் ஏட்டில் 4பக்கங்களுக்கு குறையாமலும் உயர்பட்டமலும் சிறுகதை அனுபவிவண்டும் பக்கங்களுக்கு மேற்பட்டமலும் சிறுகதை அனுபவிவண்டும்

2. கட்டுரைப்போட்டி

பின்வரும் தலைப்புக்களில் ஒன்றைத் தேர்ந்து கட்டுரைகள் வரையிப்பட வேண்டும்.

- 1.) 2000 ஆண்டில் நாங்கள்?
- 2.) என்றுதணியும் எங்கள் சுதந்திரதாகம்?
- 3.) இனைய தலைமுறைகள்.

- கட்டுரைகள் புவரச இளையதமிழ் ஏட்டில் 4புதூஸ் 6 பக்கங்களுக்குள் அனுபவிவண்டும்.

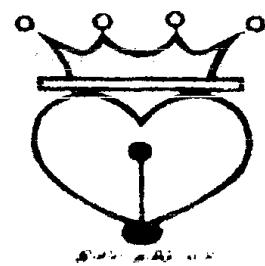
பொதுவிதீகள்:

- போட்டிகள் எதற்கும் வயதெல்லை இல்லை.
- போட்டிகளுக்கான ஆக்கங்கள் கையெழுத்தில் அல்லது தட்டச்சீல் அல்லது கண்ணிமுலம் தாளின் ஒருபக்கத்தில் மாத்திரமே எழுதப்பட வேண்டும்.
- பகடப்பாளர் தனது பெயர் முகவரி என்பவற்றை பகடப்பீல் குறிப்பிடக்கூடாது.
- போட்டியாளர் புவரசடன் இனைக்கப் பட்டிருக்கும் விண்ணப்பத்தை நிரப்பி அனுப்பவேண்டும்.
- போட்டிக்கென அனுப்பப்படும் ஆக்கங்கள் சுயமானதாகவும் ஏற்கனவே வேறுவகையில் வெளிவராததாகவும் மொழிபெயர்ப்பாகவோ தழுவலாகவோ இல்லாததாகவும் இருத்தல் வேண்டும்.
- புவரச கலை இலக்கியர் பேரவையின் நடுவர் குழுவினரின் தீர்ப்பின்படியே பிரசுக்குறியிலை தேர்ந்தெடுக்கப்படும்.
- போட்டி முடிவுத்தீக்தி எக்காரணம்கொண்டும் மாற்றப்பட மாட்டாது.

இப்போட்டிகளுக்கான முடிவு திகதி: 15.12.1998 ஆகும்.

3.கவிதைப்போட்டி

- போங்கிடும் நெஞ்சங்கள் புது உ.கு படைக்காட்டும்

- புதுக்கம் நோக்கி இனிப்புறப்படுவோம் வாருங்கள்!

- விடிகிளை பொழுதுவரை விளக்கேந்தி வாருங்கள்

[[நாயே உ. வைக்காக!]]

- இனைய தலைமுறையே எழுந்துவா சொல்கின்றேன்.

- மானலை தேள்ளல மலரவல போன்.

-இவைகளெல்லாம் முன்னைய ஆண்டுகளில் புவரச கலை, இலக்கிய விளாக்களில் பங்குபற்றிய கவியாளர்களுக்காக புவரச தந்த தலைப்புக்களில் ஒரு சில.

- இந்தத்தலைப்புக்களில் உங்களுக்குப் பிடித்தமான ஒரு தலைப்பீல் நீங்கள் கவிதை எழுதலாம்.
- கவிதைகள் புவரச இளையதமிழ் ஏட்டில் பக்கங்களுக்குள் அடங்கவேண்டும்.

நிகழ்வுகள்....

சௌரமனி
பிராங்க்பேர்ட் நகரில்...

பிராங்பேர்ட் தமிழ்மன்றத்தின் 10வது ஆண்டு நிறைவெளிமாவும் 45வது கலைநிகழ்ச்சியும் 05.12.98 சனிக்கிழமை மாலை 17.00மணிக்கு Zentrum Am Buegel (Ben-Gurion-Ring 110a) மண்டபத்தில் நடைபெறுகிறது. பாதநாட்டியம், பாட்டுக்குப்பாட்டு, பாட்டிமன்றம், நாடகம், என்பவற்றுடன் இவ்விழாவின் சிறப்பம்சமாக பிராங்க்பேர்ட் வாழ் ஈழத்துப் படைப்பாளர்கள் கொரவிக்கப்படவிருக்கிறார்கள். இந்நிகழ்ச்சிகள் TRT வாணாலிக்கும் தொலைக்காட்சிக்குமான நேரடி ஒனிசு - ஒனிசு அமைப்புக்கள் நடக்கவிருக்கின்றன.

அமைதிவணக்கமும்
விளக்கேற்றலும்!

பிறேமன் ஸ்ரீ சிவசக்திக்குமரன் ஆஸ்யத்தில் 27.11.98 வெள்ளிக்கிழமையென்று மாலை 18.00 மணிக்கு, தாயகாமன்னின் விழவுக்காய் தம்முடியி சந்த மண்ணின் மைந்தர்களுக்கும் மக்களுக்குமான அமைதிவணக்கமும் விளக்கேற்றலும் நடைபெறுகின்றது.

சிறேமன் நகரில்...

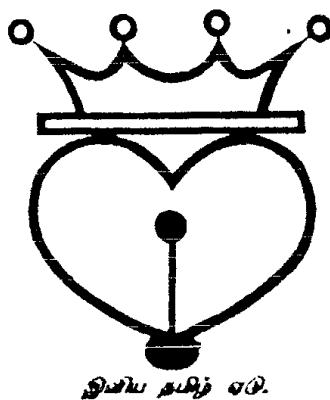
பிறேமன் தமிழ் விளையாடுக்கழகத்தின்
ஸ்ரீ ஆண்டிற்கான
பொதுச்சபைக்கூட்டம்.

பிறேமன் தமிழ் விளையாடுக் கழகத்தின் 7ம் ஆண்டிற்கான பொதுச்சபைக் கூட்டம் 6.12.1998 ஞாயிறு பிப. 3.30 மணிக்கு பிறேமனில் (Neb wieder Str.13, Bremen-Tenever) நடைபெறுகிறது. தலைமையுரை, ஆண்டிற்கை, நிதியறிக்கை, அதிர்ஷ்டவைப் பீட்டிழுப்பு, பரிசுவிப்பு, புதியநிர்வாகத் தெரிவு என்பன இப் பொதுச்சபைக்கூட்டத்தில் இடம்பெறும். இவற்றுடன் கிரிக்கெட், உதைபந்தாட்டம், வலைப்பந்தாட்டம், என்னவற்றுக்கான அணித் தலைவர்கள் தெரிவும், கிரிக்கெட், உதைபந்தாட்டம், வலைப்பந்தாட்டம் என்னவற்றுக்கான பொறுப்பாளர்கள் தெரிவும் இடம்பெறுவன்ன.

பிராங்ஸில்...

நால்வரியிடு!

எழுத்தாளர் மா.கி.கிறிஸ்ரியன் அவர்களின் திருப்பும் (சிறுகைத்தோகுநி), உள்ளத்தில்மட்டும் (குறுநாவல்கள்) ஆகிய இருநூல்களும் பிராங்ஸ் கஜேசாமண்டபத்தில் (சித்திலிந்தாய்க் குடும்பம்) 22.11.1998 ஞாயிற்றுக்கிழமை பிற்பகல் 4.00மணிக்கு வைபவரிதியாக வெளியிட்டு வைக்கப்படுகின்றன.

பூவரசு தனது எட்டாவது
ஆண்டை நிறைவு
செய்யும் இப்போனதுய
நிலையில் பூவரசு பற்றி
படைப்பாளர்கள்,
வாசகர்களாகிய உங்களது
கணிப்பீடு என்ன?

'பூவரசம் நானும்'

இந்தக் தலைப்பில்
பூவரசில்
3 பக்கங்களுக்குள்
அடங்குத்தக்கதாக நீங்கள்
கட்டுரை வரையவேண்டும்.
சிறந்த கட்டுரைகளுக்குப்
பரிசுகள் உண்டு.

(போட்டி முடிவு திதி: 15.12.1998)

பாத்தீர்களா?

எழுத்தாளர், கவ்ஞர் எழவனின்
நூன்டாவது வெளியிடான்

இரவல் இதயங்கள்

.....கட்டுரைவாடிவில் அவர் தீந்தானத் தந்தானும் அவரது தனிய
கவ்கதநடை சொந்தக்கூக்குச் சுவையுட்டி
சொல்லவந்த காத்தத ஜமாய் நமது மனங்களில்
விதைத்துச்சில்லவதை நீங்கள் உரைவாம். கட்டுரைகளின் கிடையே
அவர் விபரத்துச் செல்லும் சம்பவங்கள் சிறுகதைகள்போல்
அமைந்துள்ளனம் ஸ்ரீப்பு.

துயர அறுபவங்களால் நீங்கள் சோந்தகுந்தால் மருந்தவேத்து
உங்களை மறுபாடு எழுந்து உந்சாகமாக நடமாடவைக்கும்
சந்தனங்வாக ஒக்கட்டுரைகள் பண்ணக்கும்என்று நம்புகிறேன்...

-அணிந்துரையில்
இந்துமகேவடி.

இந்துால் பற்றிய தொடர்புகளுக்கு:
Ezhilan,
Von-ketteler -Str.8,
49497 Mettingen, Germany.

பூவாசு

POOVARASU.

TAMILISCHE KULTUR MAGAZIN

செல்வி அற்புதராணி கந்தசாமி அவர்களது
மாணவன், செல்வன் பிரசாந்தன் ஜெயக்துமார்
அவர்களது பரதநாட்டிய அரங்கேற்றம்
ஜெய்மனி முனிஸ்ர் நகர்,
மேஜர் அப்துல்வா கலையரங்கத்தில்
23.08.1998 அன்று நடைபெற்றது.)

வாழ்த்துக்கிழோம்!

ஷுடற் கலையின் அருமைகள் தேர்ந்த
அற்புக்க் கலைஞர்கள் கிவன் என உன்னை
நாடும் விடும் போற்றிட வளர்கள்
நம்தமிழ் லின்னை மகிழ்ந்திட உயர்கள்

அன்புடன்

இந்துமகேகஷ்.

(பூவாசு கலை தினக்கியம் போலவ ராம்பல்)